

János

evangéliuma

Krisztus eljön erre a világra

1 ¹A világ kezdete előtt már létezett az Ige*. Az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. ²A világ kezdete előtt az Ige együtt volt Istennel. ³Minden általa lett, és nélküle semmi nem jött létre. ⁴Benne volt az élet, és ez az élet volt az emberek világossága. ⁵A világosság* a sötétségben fénylik. A sötétség azonban nem győzte le a világosságot.

⁶Volt egy ember, akit Isten küldött. Jánosnak[†] hívták. ⁷Azért jött, hogy tanúskodjon a világosságról, hogy minden ember, aki hallja őt, higgyen. ⁸Nem ő volt a világosság, hanem azért jött, hogy a világosságról beszéljen az embereknek. ⁹Az igazi világosság már készen volt arra, hogy megjelenjen, és világosságot adjon minden embernek.

¹⁰Az Ige már a világon volt, és bár ez a világ általa lett, a világ mégsem ismerte fel őt. ¹¹A saját világába jött, de az övéi mégsem fogadták el. ¹²Azoknak azonban, akik elfogadták őt, jogot adott arra, hogy Isten gyermekei legyenek. Mindazoknak, akik hisznek benne. ¹³Ők nem a szokásos módon születtek, ahogyan a gyerekek szoktak születni, nem testi vágyból, és nem férfi kívánságából, hanem Istentől születtek.

¹⁴Az Ige emberré lett, és közöttünk élt. Mi láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyetlen Fiának dicsőségét. Ő telve volt kegyelemmel és igazsággal. ¹⁵János[†] róla tanúskodott, és ezt hirdette: „Róla beszéltem, amikor azt mondtam, hogy aki utánam jön, nagyobb mint én, mert már előbb létezett, mint én.

¹⁶Ő telve volt kegyelemmel és igazsággal, és mindannyian sok áldást kaptunk ebből. ¹⁷A Törvényt Mózesen[†] keresztül kaptuk, de a kegyelmet és az igazságot Jézus Krisztus[†] által. ¹⁸Istent soha senki nem látta. Az egyetlen Fiú ismertette meg velünk milyen az Isten. Ő maga Isten és nagyon közel van az Atyához.”

János Jézusról tanúskodik

(Mt 3:1–12; Mk 1:2–8; Lk 3:15–17)

¹⁹János[†] így tanúskodott, amikor a jeruzsálemi zsidó vezetők papokat és lévitákat[†] küldtek hozzá, hogy megtudják, kicsoda ő.

²⁰János[†] nem tagadta meg a választ, hanem nyíltan megmondta: „Nem én vagyok a Krisztus[†].”

²¹Ekkor megkérdezték tőle: „Hát akkor ki vagy? Talán Illés[†]?”

1:1 Ige A görögben „logos,” jelentése: valamilyen közlés, kapcsolatteremtés. Fordítható „üzenet”-nek is. Itt Jézus Krisztust jelenti, akin keresztül Isten megmutatta és megismertette magát az emberekkel. Lásd még a 10, 14, 16. versekben is. **1:5** világosság Itt Krisztust jelenti, az Igét, aki megismertette az emberekkel Istent. Lásd még a 7. versben is.

„Nem” — mondta János[†].

„Te vagy a próféta*?”

De János így felelt: „Nem az vagyok.”

²²Ekkor ezt kérdezték tőle: „Ki vagy? Mondd meg, hogy válaszolhassunk azoknak, akik küldtek minket! Mit mondasz magadról?”

²³János[†] Ézsaiás próféta[†] szavaival válaszolt:

„A pusztában kiáltó hang vagyok,
aki ezt mondja: ‘Készítsétek az Úr útját!’”

Ézs 40:3

²⁴Ezeket az embereket a farizeusok[†] küldték. ²⁵Tovább kérdezték Jánost[†]: „Ha nem vagy a Krisztus[†], sem Illés[†], sem pedig a próféta, akkor miért meríted be az embereket?”

²⁶János[†] erre így válaszolt: „Én vízbe merítem be[†] az embereket. De van közöttetek valaki, akit ti nem ismertek. ²⁷Ő az, aki utánam jön, és én arra sem vagyok méltó, hogy a saruja szíját kioldjam.”

²⁸Mindezek Betániában, a Jordán folyón túl történtek, ahol János[†] bemerítette[†] az embereket.

²⁹Másnap János[†] meglátta Jézust, amint feléje közeledett, és így szólt: „Nézzétek, ő az Isten Báránya, aki elveszi az emberek bűneit! ³⁰Ő az, akiről azt mondtam, hogy utánam jön, mégis nagyobb nálam, mert már előttem is létezett. ³¹Én nem ismertem őt, de eljöttem, hogy vízbe merítsem[†] az embereket, azért hogy Izrael[†] megismerhesse őt.”

^{32–33}Ezután János[†] így tanúskodott: „Láttam a Szent Szellemet[†], amint leszállt a Mennyből, mint egy galamb, és megnyugodott rajta. Én magam nem ismertem őt, de aki elküldött, hogy vízbe merítsem[†] az embereket, azt mondta nekem: ‘Akire látod, hogy leszáll a Szent Szellem, és megnyugszik rajta, ő az, aki majd Szent Szellembe merít be.’ ³⁴Én pedig láttam, és tanúsítom, hogy ő az Isten Fia.”

Jézus első tanítványai

³⁵Másnap is ott volt János[†] két tanítványával. ³⁶Amikor látta, hogy arra jön Jézus, így szólt: „Nézzétek, az Isten Báránya!”

³⁷Amikor ezt a két tanítvány meghallotta, Jézus után indultak. ³⁸Jézus megfordult, és amikor látta, hogy követik, megkérdezte tőlük: „Mit akartok?”

Ők pedig így válaszoltak: „Rabbi (ez azt jelenti: Mester), hol laksz?”

³⁹Jézus erre azt mondta: „Gyertek, és nézzétek meg!” Ők pedig vele mentek, megnézték, hol lakik, és aznap vele maradtak. Körülbelül délután négy óra volt akkor.

⁴⁰A két tanítvány közül, akik hallották Jánost[†], és követték Jézust, az egyik András volt, Simon Péter testvére. ⁴¹András azonnal megkereste testvérét, Simont, és elmondta neki, hogy megtalálták a Messiást[†] (ez azt jelenti: Krisztus[†]).

⁴²El is vitte Simon Pétert Jézushoz. Jézus ránézett, és ezt mondta: „Te Simon vagy, Jóna fia. Kéfás lesz a neved.” Ez azt jelenti: Kőszikla*.

⁴³Másnap Jézus el akart menni Galileába. Ekkor találkozott Fülöppel, és így szólt hozzá: „Kövess engem!” ⁴⁴Fülöp Bétsaidából, András és Péter

1:21 *próféta* Valószínűleg arra a prófétára gondoltak, akiről Mózes mondta (5Móz 18:15–19), hogy Isten majd el fogja küldeni. Lásd a 25. versben is. **1:42** *Kőszikla* A görög eredetiben: „Péter”, arám nyelven: „Kéfás”. Mindkettő azt jelenti „kőszikla”.

városából való volt. ⁴⁵Később Fülöp találkozott Nátánaéllal, és elmondta neki: „Megtaláltuk azt, akiről Mózes[†] írt a Törvényben, és akiről a próféták[†] is írtak, Jézust, József fiát, aki Názáretből való.”

⁴⁶Nátánaél így válaszolt: „Jöhet-e valami jó Názáretből?”

Fülöp pedig azt mondta: „Gyere, és nézd meg!”

⁴⁷Jézus látta, amint Nátánaél közeledett felé, és azt mondta róla: „Nézzétek, itt van egy igazi Izraelita, akiben nincs semmi hamisság.”

⁴⁸Ekkor Nátánaél megkérdezte: „Honnan ismeresz engem?”

Jézus pedig így felelt: „Láttalak a fügefa alatt, mielőtt Fülöp idehívott.”

⁴⁹Erre Nátánaél így válaszolt: „Rabbi, te vagy az Isten Fia, Izrael Királya!” Jézus pedig megkérdezte:

⁵⁰„Azért hiszel, mert azt mondtam, hogy láttalak a fügefa alatt? Ennél nagyobb dolgokat is látsz majd.” ⁵¹És így folytatta: „Igazán mondom nektek: látjátok majd, hogy megnyílik a Menny, és Isten angyalai felszállnak és leszállnak az Emberfiára[†].”

A kánai lakodalom

2¹A harmadik napon lakodalom volt a galileai Kánában. Jézus anyja is ott volt. ²Jézust és a tanítványait is meghívták. ³Amikor elfogyott a bor, így szólt Jézus anyja: „Nincs több boruk!”

⁴Erre Jézus ezt válaszolta: „Asszony, miért mondogd ezt nekem? Nem jött még el az én időm.”

⁵Anyja pedig így szólt a szolgálkhoz: „Tegyetek meg mindent, amit Jézus mond.”

⁶Volt ott hat, kőből készült víztartó, amit a zsidók a szertartásokon tisztálkodásra használtak.* Ezekbe egyenként két vagy három mércé* víz fért.

⁷Jézus megparancsolta a szolgálknak: „Töltsétek meg az edényeket vízzel!” Ők pedig egészen teletöltötték.

⁸Azután Jézus azt mondta: „Merítsetek belőle, és vigyetek a násznagynak[†]!”

A szolgálk így is tettek. ⁹A násznagy[†] megkóstolta a borra változott vizet. Ő nem tudta, honnan van a bor, de a szolgálk, akik merítették belőle, tudták. Akkor a násznagy odahívta a vőlegényt, ¹⁰és azt mondta neki: „Mindenki a legjobb bort szolgálja fel először, és amikor a vendégek már részegek, akkor hozzák az olcsó bort. Te pedig a legjobbat mostanáig tartogattad!”

¹¹Ez volt az első csoda, amit Jézus tett. Ez a galileai Kánában történt. Megmutatta dicsőségét, és tanítványai hittek benne.

¹²Ezután Jézus Kapernaumba ment anyjával, testvéreivel és tanítványaival, és ott maradtak néhány napig.

A Templom megtisztítása

(Mt 21:12–13; Mk 11:15–17; Lk 19:45–46)

¹³Közeledett már a zsidók ünnepe, a Pászká[†], ezért Jézus felment Jeruzsálembe. ¹⁴Látta, hogy a Templomban[†] marhákat, juhokat és galambokat árulnak, és látta a pénzváltókat asztalaiknál. ¹⁵Ekkor kötélből ostort font, és kizavarta őket a Templomból a juhokkal és a marhákkal

2:6 szertartásos tisztálkodás A zsidó vallási szokások szerint étkezés előtt, a Templomba való lépés előtt és egyéb különleges alkalmakkor szertartásosan kezet kellett mosni.

2:6 mércé Ūrmérték, 12 liter.

együtt. A pénzváltók pénzét szétszórta, és felborította asztalaikat. ¹⁶A galambárosoknak pedig ezt mondta: „Vigyétek ki innen ezeket! Ne csináljatok piacot az én Atyám házából!”

¹⁷Ekkor a tanítványoknak eszébe jutott, hogy meg van írva:

„A te házad iránti szeretet eléget engem.”

Zsolt 69:10

¹⁸A zsidók azonban így szóltak: „Tegyel valami csodát! Ezzel bizonyítsd be, hogy jogod van ilyeneket tenni!”

¹⁹Jézus így válaszolt nekik: „Romboljátok le ezt a templomot, és én három nap alatt újra felépítem!”

²⁰Erre a zsidók így feleltek: „Negyvenhat évig tartott, amíg ezt a Templomot[†] felépítették! Te pedig három nap alatt építenéd fel?”

²¹De a templom, amiről Jézus beszélt, a saját teste volt. ²²Miután feltámadt a halálból, a tanítványok visszaemlékeztek mindarra, amit ekkor mondott, és hittek az Írásban[†] és Jézus szavaiban.

²³Amíg Jeruzsálemben volt az ünnepen, sokan hittek benne, mert látták a csodákat, amelyeket tett. ²⁴De Jézus nem bízott bennük, mert ismerte őket. ²⁵Nem volt szüksége arra, hogy bárki bármit is mondjon neki az emberről, mert tudta, mi van a szívükben.

Jézus és Nikodémus

3 ¹Volt a farizeusok[†] között egy ember, akit Nikodémusnak hívtak. A zsidók egyik vezetője volt. ²Egy éjjel elment Jézushoz, és azt mondta neki: „Rabbi[†], tudjuk, hogy Istentől jött tanító vagy, mert senki nem tudja megtenni azokat a csodákat, amelyeket te teszel, ha Isten nincs veled.”

³Jézus pedig így szólt hozzá: „Igazán mondom neked, ha valaki nem születik újjá, nem láthatja meg Isten Királyságát.”

⁴Erre Nikodémus ezt kérdezte: „Hogyan születhet újjá az ember amikor már öreg? Csak nem mehet vissza az anyja méhébe, hogy újból megszülessen?!”

⁵Jézus pedig így válaszolt: „Igazán mondom neked, ha valaki nem születik újjá víz és Szent Szellem[†] által, nem mehet be Isten királyságába. ⁶Ami testtől született, az test, de ami Szent Szellemtől született, az szellem. ⁷Ne csodálkozz, hogy azt mondtam: újjá kell születned! ⁸A szél arra fúj amerre, akar. Hallod a hangját, de nem tudod, honnan jön, és hová tart. Így van ez mindenkivel, aki a Szent Szellemtől született.”

⁹Nikodémus megkérdezte: „Hogy lehet ez?”

¹⁰Jézus pedig így felelt: „Te Isten népének* tanítója vagy, és mégsem tudsz ezekről? ¹¹Igazán mondom neked, mi arról beszélünk, amit tudunk, és azt mondjuk el, amit láttunk, de ti nem fogadjátok el, amit mondunk. ¹²Földi dolgokról beszéltem nektek, és nem hittetek. Hogyan fogjátok elhinni, ha mennyei dolgokról beszélek? ¹³Senki sem ment fel a Mennybe, csak az, aki a Mennyből jött le: az Emberfia[†].

¹⁴Ahogy Mózés[†] felemelte a kígyót a pusztában,* úgy kell az Emberfiát[†] is felemelni, ¹⁵hogy aki hisz benne, annak örök élete legyen.

3:10 Isten népe Szó szerint: Izrael népe. **3:14** Ahogy Mózés ... pusztában Isten népét a pusztában mérges kígyók támadták meg. Akit megmártak, az hamarosan meghalt. Isten azt mondta Mózesnek, hogy készítsen rézkígyót, és emelje magasra egy rúdon. Aki felnézett a rézkígyóra, meggyógyult. Lásd 4Móz 21:4–9.

¹⁶Mert úgy szerette Isten az embereket, hogy egyetlen Fiát adta, hogy aki hisz a Fiában, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. ¹⁷Mert Isten nem azért küldte el a Fiát erre a világra, hogy elítélje az embereket, hanem azért, hogy megmentse őket általa. ¹⁸Aki hisz benne, nem kerül ítéletre. De aki nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt az Isten egyetlen Fiában. ¹⁹Az ítélet pedig ez: a világosság eljött az emberek közé, de azok jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert gonosz dolgokat tettek. ²⁰Mindenki, aki gonosz dolgokat tesz, gyűlöli a világosságot, és nem jön a világosságra, nehogy kiderüljön, mit csinált. ²¹De aki az igazságot követi, kijön a világosságra. A világosság megmutatja, hogy Isten által tette ezeket a dolgokat.”

Jézus és Bemerítő János

²²Jézus ezután tanítványaival együtt Júdeába ment. Ott maradt velük, és bemerítette[†] az embereket. ²³János[†] pedig Szálím közelében, Ainonnál merítette be az embereket, mert ott bőven volt víz. Az emberek pedig odajöttek Jánoshoz, és bemerítkeztek. ²⁴Jánost ugyanis ekkor még nem zárták börtönbe.

²⁵Egyszer vita támadt János[†] néhány tanítványa és egy zsidó között a megtisztulás szertartásáról.* ²⁶El is mentek Jánoshoz, és így szóltak hozzá: „Mester, az az ember, aki veled volt a Jordánon túl, és akiről beszéltél, most ő is bemeríti[†] az embereket, és mindenki hozzá megy.”

²⁷János[†] pedig így válaszolt nekik: „Semmit nem kaphat az ember, ha nem a Mennyből adják neki. ²⁸Ti magatok vagytok a tanúk arra, hogy megmondtam: nem én vagyok a Krisztus[†], hanem előtte küldtek el engem. ²⁹Akinek menyasszonya van, az a vőlegény. A vőlegény barátja pedig csak vár és figyel, és nagyon örül, amikor hallja a közeledő vőlegény hangját. Ugyanúgy örülök most én is. ³⁰A Krisztusnak növekednie kell, nekem pedig kisebbé válnom.”

Aki a Mennyből jött

³¹„Aki Istentől jött, mindenkinél hatalmasabb. De aki a földről származik, az a földhöz tartozik, és földi dolgokról beszél. Aki a Mennyből jött, mindenkinél hatalmasabb. ³²Ő arról beszél, amit látott és hallott, de amit mond, senki nem fogadja el. ³³Aki pedig elfogadja azt amit mond, az elismeri, hogy Isten igaz. ³⁴Akit Isten küldött, az Isten beszédeit mondja, és annak Isten a Szent Szellemet[†] mérték nélkül adja. ³⁵Az Atya szereti a Fiút, és mindent az ő kezébe adott. ³⁶Aki hisz a Fiában, annak örök élete van. Aki viszont nem engedelmeskedik a Fiúnak, annak nem lesz örök élete, és Isten haragja rajta marad.”

Jézus és a samáriai asszony

4¹A farizeusok[†] meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és merít be[†], mint János[†]. ²Bár maga Jézus nem merítette be az embereket, hanem csak a tanítványai. ³Mikor Jézus megtudta, hogy a farizeusok hallottak róla, elment Júdeából, és újra visszament Galileába. ⁴Ehhez keresztül kellett mennie Samárián.

3:25 megtisztulás szertartása A zsidó vallási szokások szerint étkezés előtt, a Templomba való belépés előtt és egyéb különleges alkalmakkor szertartásosan kezet kellett mosni.

⁵Így jutott el egy samáriai[†] városba Sikárba. Ez közel volt ahhoz a földhöz, amelyet Jákób[†] adott fiának, Józsefnek. ⁶Ott volt Jákób kútja. Jézus leült a kút mellé, mert elfáradt útközben. Dél felé járt az idő. ⁷Ekkor odajött egy samáriai asszony, hogy vizet merítsen. Jézus így szólt hozzá: „Adj nekem inni!” ⁸(A tanítványok bementek a városba, hogy ennivalót vegyenek.)

⁹A samáriai[†] asszony csodálkozva azt mondta: „Te zsidó vagy, és mégis tőlem kérsz inni, amikor én samáriai asszony vagyok?” (A zsidók ugyanis szóba sem álltak a samáriaiakkal.)

¹⁰Jézus azonban így válaszolt: „Ha ismernéd Isten ajándékát, és ha tudnád, hogy ki az, aki ezt mondta neked: ‘Adj nekem inni!’, akkor te kértél volna vizet tőlem. Én pedig élő vizet adtam volna neked.”

¹¹Erre az asszony így szólt: „Uram, hiszen vödröd sincs, a kút pedig mély. Hogyan veszel akkor élő vizet? Te sem lehetsz nagyobb, mint atyánk[†], Jákób[†], ¹²aki ezt a kutat adta nekünk. Ő maga is ebből ivott, gyermekeivel és állataival együtt!”

¹³Jézus pedig így válaszolt neki: „Mindenki, aki ebből a vízből iszik, újra megszomjazik. ¹⁴De aki azt a vizet issza, amit én adok, soha többé nem lesz szomjas. Mert az a víz, amit én adok, forrássá lesz benne. Ebből a forrásból pedig olyan víz folyik, amely örök életet ad.”

¹⁵Az asszony erre azt mondta: „Uram, add nekem azt a vizet, hogy többé ne legyek szomjas, és ne kelljen idejönnöm vizet meríteni!”

¹⁶Jézus ekkor így szólt hozzá: „Menj, hívd el a férjedet, és gyertek vissza!”

¹⁷Az asszony így válaszolt: „Nincs férjem.”

Jézus pedig azt mondta: „Ez igaz, nincs férjed! ¹⁸Öt férjed volt, és akivel most élsz, az sem a férjed! Igazat mondtál.”

¹⁹Az asszony erre így felelt: „Uram, látom, hogy próféta[†] vagy! ²⁰A mi atyáink[†] ezen a hegyen imádták Istent. Ti zsidók azonban azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben kell Istent imádni.

²¹Jézus így válaszolt neki: „Asszony, higgy nekem: eljön az idő, amikor nem ezen a hegyen és nem is Jeruzsálemben imádják majd Istent. ²²Ti samáriaiak[†] azt imádjátok, akit nem ismertek, mi zsidók azonban ismerjük azt, akit imádunk. Hiszen a zsidók közül való, aki a szabadulást hozza. ²³De közel az idő, és már itt is van, amikor az igazi imádók szellemben és igazságban imádják majd az Atyát. Mert ilyen imádókat keres az Atya. ²⁴Isten szellem, ezért akik őt imádják, azoknak is szellemben és igazságban kell imádniuk őt.”

²⁵Az asszony így válaszolt: „Tudom, hogy eljön a Messiás[†], akit Krisztusnak[†] neveznek, és amikor eljön, mindent elmond majd nekünk.”

²⁶Ekkor Jézus így szólt hozzá: „Én vagyok az, aki veled beszélek.”

²⁷Ebben a pillanatban megérkeztek a tanítványok. Nagyon meglepődtek, amikor látták, hogy Jézus egy asszonnyal beszélget. De egyikük sem kérdezte meg, hogy mit akart tőle, vagy miért beszélgetett vele.

²⁸Az asszony otthagyta a vizeskorsóját, visszament a városba, és ezt mondta: ²⁹„Gyertek, nézzétek meg azt az embert, aki mindent elmondott nekem, amit valaha tettem! Még az is lehet, hogy ő a Messiás[†].” ³⁰Erre az emberek kimentek a városból Jézushoz.

³¹Ezalatt a tanítványok így biztatták Jézust: „Mester, egyél!”

³²De ő így válaszolt nekik: „Van mit ennem, amiről ti nem tudtok.”

³³Erre ők egymást kérdezték: „Hozott neki valaki ennivalót?”

³⁴De Jézus azt mondta nekik: „Az én étellem az, hogy teljesítem annak akarát, aki elküldött engem, és befejezzem azt a munkát, amivel megbízott. ³⁵Amikor elvetitek a magot, azt mondjátok: ‘Még négy hónap, és aratunk.’ Én pedig azt mondom nektek: nyissátok ki a szemeteket, és nézzétek a mezőket: már érettek az aratásra! ³⁶Az arató megkapja a bérét, és az örök életre gyűjti össze a termést, akkor együtt örül a vető és az arató. ³⁷Igaz az a mondás: ‘Más a vető, és más az arató.’ ³⁸Én azért küldtelek el titeket, hogy betakarítsátok azt a termést, amiért nem ti dolgoztatok. Mert mások dolgoztak vele, ti pedig learatjátok az ő munkájuk gyümölcsét.”

³⁹Abban a városban sok samáriai[†] hitt Jézusban az asszony beszéde miatt, aki ezt mondta nekik: „Mindent elmondott nekem, amit valaha tettem.” ⁴⁰Amikor a samáriaiak megérkeztek Jézushoz, kérték, hogy maradjon velük. Jézus ott is maradt két napig, ⁴¹és szavai miatt még többen hittek benne.

⁴²Meg is mondták az asszonynak: „Most már nem a te szavaid miatt hiszünk benne, hanem mert magunk is hallottuk, és tudjuk, hogy valóban ő a világ Szabadítója.”

Jézus meggyógyítja egy tisztviselő szolgáját

(Mt 8:5–13; Lk 7:1–10)

⁴³Két nap múlva Jézus elment onnan Galileába. ⁴⁴(Bár maga Jézus is megmondta, hogy a prófétát[†] nem tisztelik a saját hazájában.) ⁴⁵Amikor Galileába ért, mégis szívesen fogadták azok, akik szintén ott voltak Jeruzsálemben az ünnepen, és látták mindazt, amit Jézus tett.

⁴⁶Jézus újra elment a galileai Kánába, ahol a vizet borrá változtatta. Kapernaumban élt egy királyi tisztviselő, akinek a fia beteg volt. ⁴⁷Amikor meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, elment hozzá. Megkérte, hogy jöjjön, és gyógyítsa meg a fiát, aki haldoklott. ⁴⁸Jézus azt felelte: „Amíg nem láttok jeleket és csodákat, nem hisztek.”

⁴⁹A királyi tisztviselő ezt válaszolta: „Uram, gyere, mielőtt meghal a gyermekem!”

⁵⁰Jézus ezt mondta: „Menj haza, a fiad élni fog!”

Ő pedig elhitte, amit Jézus mondott neki, és hazament. ⁵¹Útközben találkozott a szolgálóival, akik azzal a hírral jöttek elé, hogy a fia él.

⁵²Akkor megkérdezte őket, hogy mikor lett jobban a gyermek.

Ők pedig elmondták, hogy előző nap délután egykor múlt el a láza.

⁵³Az apa visszaemlékezett, hogy Jézus pontosan abban az órában mondta neki: „A fiad élni fog.” És hitt egész családjával együtt.

⁵⁴Ez volt a második csoda, amit Jézus tett, miután Júdeából Galileába érkezett.

Jézus meggyógyít egy beteget a Betesda tavánál

5¹Ezek után Jézus felment Jeruzsálembe a zsidók ünnepére. ²Jeruzsálemben a Juh-kapunál van egy medence, amit héberül Betesdának hívnak. A medencének öt csarnoka van. ³Itt nagyon sok beteg feküdt, voltak köztük vakok, sánták és bénák.* ⁴⁵Volt ott egy ember, aki már harmincnyolc éve

5:3 Egyes kéziratok még hozzáfűzik: „... akik mind arra vártak, hogy megmozduljon a víz.”

5:4 Csak néhány kevésbé fontos kéziratban található meg: „Időnként ugyanis leszállt a tóra az Úr anyyala, felkavarta a vizet, és aki ilyenkor elsőként lépett a tóba, az meggyógyult, bármilyen betegségben szenvedett is.”

beteg volt. ⁶Jézus látta, hogy ott fekszik. Tudta, hogy milyen régóta beteg, és megkérdezte tőle: „Meg akarsz gyógyulni?”

⁷Erre a beteg így felelt: „Uram, nincs senki, aki segítene bevinni a medencébe, amikor a víz felkavarodik. Mire odaérek, mindig valaki más lép be előttem.”

⁸Ekkor Jézus ezt mondta: „Kelj fel, fogd az ágyadat, és járj!” ⁹Az ember pedig azonnal meggyógyult, felvette az ágyát, és járni kezdett.

Aznap szombat[†] volt, ¹⁰ezért a zsidók így szóltak a meggyógyított emberhez: „Szombat van, a Törvény szerint nem szabad felvenned az ágyadat.”

¹¹Erre ő ezt válaszolta: „Aki engem meggyógyított, az mondta, hogy vegyem fel az ágyamat, és járjak.”

¹²A zsidók megkérdezték tőle: „Ki az az ember, aki azt mondta neked, hogy vedd fel az ágyadat, és járj?”

¹³De a meggyógyított ember nem tudta, ki volt az, mert Jézus eltűnt a tömegben.

¹⁴Később Jézus találkozott vele a Templomban[†], és így szólt hozzá: „Most meggyógyultál, de többé ne vétkezz, nehogy valami rosszabb dolog történjen veled!”

¹⁵Az ember elment, és megmondta a zsidóknak, hogy Jézus volt az, aki meggyógyította.

¹⁶Ezért a zsidók üldözni[†] kezdték Jézust, mivel mindezt szombaton[†] tette. ¹⁷Jézus így szólt hozzájuk: „Az én Atyám mindig dolgozik, ezért nekem is dolgoznom kell.” ¹⁸Emiatt azután még inkább meg akarták ölni, mert nemcsak megtörte a szombatot[†], hanem a saját Atyjának nevezte Istent, s így egyenlővé tette magát vele.

Jézus isteni hatalma

¹⁹Jézus így válaszolt nekik: „Igazán mondom nektek: a Fiú önmagától semmit sem tehet, csak azt, amit lát az Atyától. Mert amit az Atya tesz, azt teszi a Fiú is. ²⁰Az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat neki, amit tesz. Még nagyobb dolgokat is mutat majd neki, hogy ti csodálkozzatok. ²¹Mert ahogyan az Atya feltámasztja a halottakat, és életet ad nekik, ugyanúgy a Fiú is életet ad azoknak, akiknek akar. ²²Az Atya senkit sem ítél el. Az ítéletet átadta a Fiúnak, ²³azért, hogy mindenki ugyanúgy tisztelje a Fiút, mint ahogyan az Atyát tisztelik. Aki nem tiszteli a Fiút, az nem tiszteli az Atyát sem, aki a Fiút elküldte.

²⁴Igazán mondom nektek: aki hallja a szavaimat, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van, és nem ítélik el, mert már átment a halálból az életre. ²⁵Igazán mondom nektek: eljön az idő, és már itt is van, amikor a halottak meghallják az Isten Fia hangját, és mindenki aki meghallja, élni fog. ²⁶Ahogyan az Atya az élet forrása, ugyanúgy a Fiúnak is megadta, hogy az élet forrása legyen. ²⁷Az Atya hatalmat adott neki, hogy ítélkezzen az emberek fölött, mert Ő az Emberfia[†]. ²⁸Ne csodálkozzatok ezen. Eljön az idő, amikor mindazok, akik a sírban[†] vannak, meghallják a Fiú hangját, ²⁹és kijönnek a sírból. Akik jót tettek, az életre támadnak fel, akik pedig rosszat, azok ítéletre támadnak fel.

Jézusról tanúskodnak a tettei, az Atya és az Írások

³⁰Én magamtól semmit nem tehetek. Úgy ítélek, ahogyan az Atyától hallom. Az én ítéletem igazságos, mert nem azt teszem amit én akarok, hanem azt teszem, amit az akar, aki elküldött engem.

³¹Ha saját magamról tanúskodnék†, az én tanúskodásom nem lenne igaz. ³²De van valaki, aki tanúskodik rólam, és én tudom, hogy amit ő mond, az igaz.

³³Ti elküldtéték az embereket Jánoszhoz†, és ő az igazságról beszélt. ³⁴Nekem azonban nincs szükségem arra, hogy az emberek tanúskodjanak† rólam. Azért mondom ezeket, hogy megmeneküljete. ³⁵János olyan volt, mint egy égő és világító fáklya†, de ti elhatároztátok, hogy csak rövid ideig akarjátok az ő világosságát élvezni.

³⁶Az én tanúskodásom azonban erősebb, mint Jánosé†, mert azok a dolgok, amelyekkel az Atya megbízott, és amelyeket teszek, bizonyítják hogy az Atya küldött engem. ³⁷Sőt az Atya maga is, aki engem elküldött, tanúskodott rólam. Ti soha nem hallottátok a hangját, és nem láttátok az arcát, ³⁸és nem is marad bennetek az ő üzenete, mert nem hisztek abban, akit ő elküldött. ³⁹Azért tanulmányozzátok az Írásokat†, mert azt hiszitek, hogy azok által kaptok örök életet. Pedig ezek is rólam tanúskodnak. ⁴⁰Mégsem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen.

⁴¹Nem keresem az emberektől jövő dicséretet. ⁴²Ismerlek titeket, és tudom, hogy nincs meg bennetek Isten szeretete. ⁴³Én az Atyám nevében jöttem, mégsem fogadtok el. De ha valaki más a saját nevében jönne, azt elfogadnátok. ⁴⁴Hogyan is tudnátok hinni? Egymástól szívesen fogadjátok a dicséretet, de azt a dicséretet, ami az egyetlen Istentől jön, nem keresitek. ⁴⁵Ne gondoljátok, hogy én foglak vádolni benneteket az Atyánál! Maga Mózes† vádol majd titeket, akiben reménykedtetek. Mert ha Mózesnek hinnétek, ⁴⁶nekem is hinnétek, mert ő rólam írt. ⁴⁷Ha pedig Mózes írásainak nem hisztek, hogyan hinnétek annak, amit mondok?”

Jézus enni ad több, mint ötezer embernek

(Mt 14:13–21; Mk 6:30–44; Lk 9:10–17)

6¹Jézus ezután átkelt a Galileai-tó (Tiberiás-tó) túlsó partjára. ²Nagy tömeg követte, mert látták azokat a csodákat, ahogyan a betegeket meggyógyította. ³Jézus felment egy hegyre, és ott leült tanítványaival együtt. ⁴Ekkor már közel volt a zsidók Pászká ünnepe†.

⁵Amikor Jézus körülnézett és látta, hogy nagy tömeg közeledik feléjük, megkérdezte Fülöptől: „Honnan vegyünk elég kenyeret, hogy mindannyian ehessenek?” ⁶(De ezt csak azért kérdezte tőle, hogy próbára tegye, mert ő már tudta, mit fog tenni.)

⁷Fülöp pedig így válaszolt: „Még kétszáz ezüstpénzért† sem tudnánk venni annyi kenyeret, hogy elég legyen, és mindenki kapjon belőle egy kicsit.”

⁸Ekkor megszólalt egy másik tanítvány, András, Simon Péter testvére: ⁹„Van itt egy kisleány, akinél van öt árpakenyér és két hal, de mi az ennyi embernek?”

¹⁰Jézus ekkor azt mondta a tanítványoknak: „Ültessétek le az embereket!” (Nagy fű volt azon a helyen, le is ültek a férfiak, körülbelül ötezen.) ¹¹Jézus pedig kezébe vette a kenyereket, hálát adott, és szétosztotta azok közt, akik ott ültek. Ugyanígy osztott nekik a halakból is, amennyit csak kértek.

¹²Amikor jóllaktak, így szólt Jézus a tanítványokhoz: „Gyűjtsétek össze a megmaradt darabokat, hogy semmi ne vesszen kárba!” ¹³A tanítványok összeszedték, és tizenkét kosarat töltöttek meg az öt árpakenyérből megmaradt darabokkal.

¹⁴Amikor az emberek látták a csodát, amit Jézus tett, ezt mondták: „Biztosan ő az a próféta*, akinek el kellett jönnie erre a világra!”

¹⁵Jézus azonban tudta, hogy az emberek el akarják őt vinni, hogy királlyá tegyék, ezért felment egyedül a hegyre.

Jézus a vízen jár

(Mt 14:22–27; Mk 6:45–52)

¹⁶Estefelé a tanítványok lementek a tóhoz, ¹⁷csónakba szálltak, és elindultak a túlsó partra, Kapernaumba. Már besötétedett, de Jézus még mindig nem jött vissza hozzájuk. ¹⁸Erős szél fújt, és a hullámok egyre magasabbak lettek. Amikor már öt-hat kilométerre voltak a parttól, ¹⁹meglátták Jézust, aki a vízen járva a hajó felé közeledett. A tanítványok nagyon megijedtek. ²⁰Jézus azonban így szólt hozzájuk: „Én vagyok, ne féljetek!” ²¹A tanítványok örömmel felvették Jézust a csónakba, és rögtön ezután partot értek ott, ahová tartottak.

Az emberek keresik Jézust

²²Másnap a túlsó parton maradt tömeg észrevette, hogy a tanítványok elmentek a partnál levő egyetlen csónakkal, Jézus azonban nem ment velük. ²³Ugyanakkor néhány Tibériásból érkező csónak kikötött nem messze attól a helytől, ahol a kenyeret ették, miután Jézus hálát adott. ²⁴Amikor az emberek látták, hogy sem Jézus, sem a tanítványok nincsenek ott, ők is csónakba szálltak, és Kapernaumba mentek, hogy megkeressék Jézust.

Jézus, az élet kenyere

²⁵Amikor megtalálták a túlsó parton, megkérdezték tőle: „Mester, mikor jöttél ide?”

²⁶Jézus ezt válaszolta: „Igazán mondom nektek: nem azért kerestek engem, mert csodákat láttatok, hanem mert ettetek a kenyérből, és jóllaktatok. ²⁷De ne a romlandó ételért fáradozzatok, hanem azért az ételért, amely megmarad, és örök életet ad! Ezt az Emberfia† adja majd nektek, mert őt felhatalmazta erre az Isten.”

²⁸Ekkor azok megkérdezték: „Mit csináljunk, hogy Istennek tetsző dolgokat tegyünk?”

²⁹Jézus pedig így felelt: „Az az Istennek tetsző dolog, hogy hisztek abban, akit ő elküldött!”

³⁰Erre ők megkérdezték: „És te milyen csodát mutatsz nekünk, hogy miután láttuk, higgyünk neked? Mit teszel? ³¹Atyáink† manná† ettek a pusztában, ahogy meg van írva: ‘Mennyei kenyeret adott nekik enni.’”*

³²Jézus pedig így válaszolt nekik: „Igazán mondom nektek: nem Mózes† volt az, aki a mennyei kenyeret adta. Az én Atyám adja nektek az igazi mennyei kenyeret. ³³Mert Isten kenyere a Mennyből száll le, és életet ad a világnak.”

³⁴Erre így kérték őt: „Uram, add nekünk mindig ezt a kenyeret!”

³⁵Jézus pedig azt mondta nekik: „Én vagyok az a kenyér, amely életet ad. Aki hozzám jön, nem éhezik meg soha, és aki bennem hisz, nem szomjazik

---

6:14 *próféta* Valószínűleg arra a prófétára gondoltak, akiről Mózes mondta, hogy Isten majd el fogja küldeni. Lásd 5Móz 18:15–19. **6:31** idézet: Zsolt 78:24.

meg soha. ³⁶Korábban már megmondtam nektek, hogy bár láttatok engem, mégsem hisztek bennem. ³⁷Akit nekem ad az Atya, mind hozzám jön, és aki hozzám jön, azt nem küldöm el. ³⁸Mert nem azért jöttem le a Mennyből, hogy a saját akaratomat vigyem véghez, hanem annak akarátát, aki elküldött engem. ³⁹Az ő akarata pedig az, hogy azok közül, akiket nekem adott, senkit ne veszítsek el, hanem feltámasszam őket mind az utolsó napon. ⁴⁰Mert azt akarja az én Atyám, hogy mindenkinek, aki látja a Fiút, és hisz benne, örök élete legyen. Én pedig feltámasztom azokat az utolsó napon.”

⁴¹Ekkor a zsidók felháborodtak, mert azt mondta, hogy ő az a kenyér, amely a Mennyből szállt le. ⁴²Azt kérdezték: „Hát nem Jézus ez, József fia, akinek ismerjük apját és anyját? Hogyan mondhatja akkor most magáról, hogy a Mennyből való?”

⁴³De Jézus így felelt nekik: „Ne háborogjatok egymás közt! ⁴⁴Senki nem jöhet hozzám, ha nem vonzza őt az Atya, aki elküldött engem. Én pedig feltámasztom azt az embert az utolsó napon. ⁴⁵A próféták[†] is megírták: ‘Isten tanítja majd mindnyájukat.’* Mindenki, aki az én Atyámra hallgat, és tőle tanul, hozzám jön. ⁴⁶Az Atyát senki nem látta, csak az, aki tőle való. Ő látta az Atyát. ⁴⁷Igazán, mondom nektek: aki hisz, annak örök élete van. ⁴⁸Én vagyok a kenyér, amely életet ad. ⁴⁹A ti atyáitok[†] manná[†] ettek a pusztában, mégis meghaltak. ⁵⁰De az, aki abból a kenyérből eszik, amely a Mennyből száll le, soha nem hal meg. ⁵¹Én vagyok az élő kenyér, amely a Mennyből szállt le. Aki ezt a kenyeret eszi, örökké élni fog. A kenyér pedig az én testem, amit odaadok a világ életéért.”

⁵²Ekkor a zsidók vitatkozni kezdtek egymással és ezt kérdezték: „Hogyan adhatná oda nekünk a testét, hogy megegyük?”

⁵³Jézus így válaszolt nekik: „Mondom nektek: ha nem eszitek az Emberfia[†] testét, és nem isszátok a véré[†]t, nem lesz élet bennetek. ⁵⁴De aki eszi a testemet, és issza a vére[†]met, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon. ⁵⁵Mert az én testem igazi étel, és a vérem igazi ital. ⁵⁶Aki eszi a testemet, és issza a vére[†]met, az bennem él, és én őbenne. ⁵⁷Engem az élő Atya küldött el, és én az Atya által élek. Ugyanígy, aki engem eszik, élni fog általam. ⁵⁸Mert én nem olyan vagyok, mint az a kenyér, amit atyáink ettek. Ők ették azt a kenyeret, mégis meghaltak. Én olyan kenyér vagyok, amely a Mennyből jött le a földre. Aki ezt a kenyeret eszi, örökké élni fog.” ⁵⁹Jézus mindezt a kapernaumi zsinagógában[†] mondta, amikor ott tanított.

Az örök élet beszéde

⁶⁰Amikor ezt hallották, a tanítványok közül sokan ezt mondták: „Nehéz tanítás ez! Ki tudja ezt elfogadni?”

⁶¹Jézusnak senki nem mondta, mégis tudta, hogy a tanítványok panaszkodnak a tanítás miatt. Ezért így szólt hozzájuk: „Ez a tanítás zavar titeket? ⁶²Mi lenne akkor, ha látnátok, hogy az Emberfia[†] felmegy oda, ahol azelőtt volt? ⁶³A Szent Szellem[†] az, aki életet ad, a testnek semmi haszna. A szavak, amelyeket mondtam nektek a Szent Szellem[†]től való[†]k, és életet adnak.” ⁶⁴(Mert Jézus már kezdettől tudta, hogy kik azok, akik nem hisznek, és tudta, hogy ki az, aki el fogja őt árulni.) ⁶⁵Igy folytatta: „Ezért mondtam nektek: senki nem jöhet hozzám, csak az, akinek az Atya megengedte.”

⁶⁶Emiatt a tanítványok közül sokan elfordultak tőle, és nem követték őt tovább.

⁶⁷Jézus ekkor megkérdezte a tizenkettőtől: „Talán ti is el akartok menni?”

⁶⁸Simon Péter erre így válaszolt: „Uram, kihez mennénk? Örök élet beszéde van nálad. ⁶⁹Mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Isten Szentje.”

⁷⁰Jézus így válaszolt: „Én választottalak ki benneteket, mind a tizenkettőt, mégis van közöttetek egy ördög!”

⁷¹(Júdásról, az Iskariótes Simon fiáról beszélt, aki el akarta őt árulni, pedig ő is egy volt a tizenkettő közül.)

Jézus és testvérei

7¹Jézus ezután Galileát járta. Nem akart Júdeában maradni, mert a zsidó vezetők meg akarták ölni. ²Közel volt már a zsidók sátoros ünnepe. ³Ezért testvérei ezt mondták Jézusnak: „Menj el innen, és menj fel Júdeába, hogy az ottani tanítványaid is láthassák, amiket teszel! ⁴Ha valaki azt akarja, hogy az emberek ismerjék őt, akkor nem tesz semmit titokban! Mivel te ilyenekre vagy képes, mutasd meg magad az embereknek!” ⁵Mert még a testvérei sem hittek benne. ⁶Jézus így válaszolt nekik: „Az én időm még nem jött el, nektek azonban minden idő alkalmas. ⁷Titeket nem gyűlölhet a világ, de engem gyűlöl, mert megmondom az embereknek, hogy gonosz dolgokat csinálnak. ⁸Ti menjetek csak fel az ünnepre! Én azonban most még nem megyek fel, mert az alkalmas idő még nem jött el számomra.” ⁹Miután ezt mondta nekik, ott maradt Galileában.

¹⁰Amikor azonban testvérei elindultak az ünnepre, Jézus is felment, de nem nyilvánosan, csak titokban. ¹¹A zsidók keresték őt az ünnepen, és ezt kérdezték: „Hol van az az ember?”

¹²A tömegben is sokat suttogtak róla. Néhányan azt mondták: „Jó ember”.

Mások azonban azt mondták róla: „Nem jó ember, félrevezeti a népet”. ¹³De nyíltan senki nem beszélt róla, mert féltek a zsidó vezetőktől.

Jézus tanít a Templomban

¹⁴Az ünnepi hét közepén Jézus felment a Templomba[†], és tanítani kezdett. ¹⁵A zsidók csodálkozva kérdezték: „Hogyan ismerheti ilyen jól az Írást[†], hiszen nem is tanulta?”

¹⁶Jézus pedig így felelt nekik: „Amit tanítok, az nem az enyém, hanem azé, aki elküldött engem. ¹⁷Ha valaki Isten akaratát keresi, az felismeri, hogy Istentől van-e amit tanítok, vagy magamtól. ¹⁸Mert aki a magáét mondja, az magának keres dicsőséget. De aki annak a dicsőségét keresi, aki elküldte őt, az igaz, és nincs benne hamisság. ¹⁹Nem Mózes[†] adta nektek a Törvényt? Mégsem tartja meg senki közületek. Miért akartok engem megölni?”

²⁰Erre az emberek így feleltek: „Gonosz szellem[†] van benned! Ki akar téged megölni?”

²¹Jézus így válaszolt: „Egyetlen csodát tettem szombaton[†], és mindnyájan csodálkoztok. ²²Mózes[†] adta nektek a körülmetélés[†] törvényét. (Ez azonban nem tőle származott, hanem őseitektől.) Ti engedelmeskedtek Mózes Törvényének, és szombaton is körülmetéletek az embert. ²³Ha pedig valakit körülmetélhettek szombaton, úgy hogy ezzel nem sértitek meg Mózes

Törvényét, akkor miért haragszotok rám, hogy egy embert teljesen meggyógyítottam szombaton? ²⁴Ne a látszat alapján ítéljétek! Inkább hozzatok igazságos ítéletet!”

Jézus-e a Krisztus?

²⁵Ekkor a jeruzsálemiek közül néhányan mondogatni kezdték: „Nem ő az, akit meg akarnak ölni? ²⁶De hiszen nyilvánosan beszél, és nem szólnak ellene. Lehetséges, hogy a vezetők felismerték, hogy ő a Krisztus[†]? ²⁷Csakhogyról tudjuk, honnan származik, de amikor eljön a Krisztus, róla senki nem tudja majd, hogy honnan származik!”

²⁸Jézus pedig, mialatt a Templomban[†] tanított, hangosan így szólt: „Ismertek engem, és tudjátok, honnan jöttem. De én nem magamtól jöttem. Igaz az, aki engem elküldött. Ti nem ismeritek őt. ²⁹Én azonban ismerem őt, mert tőle jöttem, és ő küldött engem.”

³⁰Ekkor az emberek el akarták fogni, de senki nem tudott kezét emelni rá, mert még nem jött el az alkalmas idő, hogy megöljék őt. ³¹Sokan hittek benne, és ezt mondták: „Ha eljön a Krisztus[†], ő sem tesz majd több csodát, mint ez az ember!”

A zsidó vezetők megpróbálják elfogni Jézust

³²A farizeusok[†] meghallották, hogy ezeket suttogják Jézusról az emberek. Ezért a főpapokkal[†] együtt templomőröket küldtek a Templomba[†], hogy Jézust elfogják. ³³Jézus ekkor így szólt: „Még egy rövid ideig veletek leszek, azután visszamegyek ahhoz, aki elküldött engem. ³⁴Ti pedig keresni fogtok, de nem találtok meg, mert ahová én megyek, oda ti nem jöhettek.”

³⁵Ekkor a zsidók így beszélgettek egymás közt: „Hová megy, ahol nem találhatjuk meg? Talán a görög városokban élő népünkhöz, és a görögöket akarja tanítani? ³⁶Mit jelent az, hogy ‘keresni fogtok, de nem találtok meg’, és hogy ‘ahová én megyek, oda ti nem jöhettek?’”

Jézus a Szent Szellemről tanít

³⁷Az ünnep utolsó, legfontosabb napján Jézus felállt, és hangosan így szólt: „Ha valaki szomjas, jöjjön hozzám, és igyon! ³⁸Aki hisz bennem, ahogyan az Írás[†] mondja, annak belsejéből élő vizek folyói ömlenek!” ³⁹Jézus ezt a Szent Szellemről[†] mondta, akit azok fognak kapni, akik benne hisznek. Isten ekkor még nem küldte el a Szent Szellemet, mert Jézus még nem dicsőült meg[†].

Az emberek vitatkoznak Jézusról

⁴⁰Amikor ezt hallották, néhányan így kezdtek beszélni a tömegben: „Ez az ember valóban próféta*!”

⁴¹Mások azt mondták: „Ő a Krisztus[†]!” Többen pedig így szóltak: „A Krisztus nem Galileából jön el. ⁴²Nem azt mondja az Írás[†], hogy a Krisztus Dávid[†] családjából származik, és Betlehemből jön majd, abból a városból, ahol Dávid élt?” ⁴³Emiatt ellentét támadt az emberek között. ⁴⁴Néhányan el akarták fogni, de senki sem merte megpróbálni.

7:40 *próféta* Valószínűleg arra a prófétára gondoltak, akiről Mózes mondta, hogy Isten majd el fogja küldeni. Lásd 5Móz 18:15–19.

A zsidó vezetők nem hisznek Jézusban

⁴⁵Az örök ekkor visszamentek a főpapokhoz[†] és a farizeusokhoz[†], akik megkérdezték tőlük: „Miért nem hoztátok ide?”

⁴⁶Az örök így felelték: „Még soha senki nem beszélt úgy, mint ő!”

⁴⁷A farizeusok[†] ekkor így szóltak: „Csak nem bolondított meg titeket is? ⁴⁸Nem látjátok, hogy a farizeusok és a főpapok[†] közül senki nem hisz benne?! ⁴⁹Bizony átkozott ez a tömeg, amely nem ismeri a Törvényt!”

⁵⁰Ekkor megszólalt Nikodémus — az a farizeus[†], aki korábban elment Jézushoz —, és azt mondta: ⁵¹„A mi Törvényünk nem ítéli el az embert, amíg meg nem hallgatták, és meg nem tudták, mit tett?”

⁵²Erre a többiek így válaszoltak: „Talán te is Galileából jöttél? Nézz utána az Írásokban[†], és meglátod, hogy nem fogsz semmit találni Galileából származó prófétáról*!”

⁵³*Ezután pedig mind hazamentek.

A házasságtörő asszony

8 ¹Jézus felment az Olajfák hegyére[†], ²azután korán reggel ismét visszament a Templomba.[†] Az emberek mind köré gyűltek, ő pedig leült, és tanítani kezdte őket. ³Az törvénytánítók és a farizeusok[†] behoztak egy asszonyt, akit rajtakaptak, hogy házasságtörést[†] követett el. Középre állították, ⁴és így szóltak Jézushoz: „Mester, ezt az asszonyt rajtakapták házasságtörés közben. ⁵Mózes[†] a Törvényben megparancsolta nekünk, hogy az ilyen asszonyt kövezzük meg. Te mit mondasz?” ⁶Ezt azért kérdezték, hogy próbára tegyék, és legyen mivel vádolni őt. Jézus leguggolt, és az ujjával írni kezdett a földre. ⁷Mivel tovább kérdezték, felállt, és azt mondta nekik: „Aki büntelen közületek, az dobja rá az első követ!” ⁸Majd újra leguggolt, és tovább írt a földre.

⁹Amikor ezt meghallották, egymás után mind kimentek, kezdve az idősebbekkel, míg végül Jézus egyedül maradt a középen álló asszonnal. ¹⁰Ekkor Jézus felállt, és azt mondta neki: „Asszony, hol vannak a vádlóid? Senki nem ítelt el téged?”

¹¹Az asszony pedig így szólt: „Senki, Uram.”

Jézus így felelt: „Én sem ítéllek el. Menj el, és többé ne vétkezz!”

Jézus a világ világossága

¹²Később Jézus újra beszélni kezdett, és így szólt az emberekhez: „Én vagyok a világ világossága. Aki engem követ, soha nem él sötétségben, mert az a világosság lesz benne, amely életet ad.”

¹³Erre így szóltak hozzá a farizeusok[†]: „Te magadról tanúskodsz[†], ezért tanúságod nem érvényes!”

¹⁴Jézus így felelt: „Ha magamról tanúskodok[†], akkor is érvényes a tanúságom, mert tudom, honnan jöttem, és hová megyek. De ti nem tudjátok, honnan jöttem, és hová megyek. ¹⁵Ti emberi mérték szerint ítélték. Én nem ítélek el senkit. ¹⁶De ha mégis ítélek, ítéletem igaz, mert nem

---

7:52 próféta Két korai görög kéziratban fordul elő a „próféta” szó. Azt jelenti, hogy „olyan próféta, mint Mózes” — ami 5Móz 18:15-ben van megírva. Az ApCsel 3:22-ben és 7:37-ben ugyanez a szó a Messiást jelenti, akárcsak Jn 7:40-ben. **7:53** A legrégebbi és legjobb állapotban lévő görög nyelvű kéziratok nem tartalmazzák a 7:53–8:11 verseket.

egyedül vagyok. Velem van az Atya, aki elküldött engem. ¹⁷A Törvényetekben pedig meg van írva, hogy két ember tanúskodása érvényes. ¹⁸Én önmagamról tanúskodok, és rólam tanúskodik az Atya is, aki engem küldött."

¹⁹Ekkor megkérdezték tőle: „Hol van az Atyád?”

Jézus így válaszolt: „Nem ismertek sem engem, sem Atyámat. mert ha engem ismernétek, ismernétek Atyámat is.” ²⁰Jézus mindezt a perselynél mondta, amikor a Templomban[†] tanított, de senki nem fogta el, mert még nem jött el az ideje.

Jézus az Atyától jött, és hozzá megy

²¹Azután ezt mondta nekik: „Én elmegyek, ti pedig keresni fogtok engem, de bűnösen fogtok meghalni. Mert ahová én megyek, oda ti nem jöhettek.”

²²Ekkor a zsidó vezetők egymást kérdezték: „Talán meg akarja ölni magát, hogy azt mondja: ‘Ahová én megyek, oda ti nem jöhettek?’”

²³Jézus így folytatta: „Ti lenről származtok, én fentről származom. Ti ehhez a világhoz tartoztok. de én nem. ²⁴Megmondtam nektek: bűnösen haltok meg. Bizony, ha nem hiszitek, hogy ÉN VAGYOK*, akkor bűnösen haltok meg.”

²⁵Ekkor azok megkérdezték tőle: „Akkor te ki vagy?”

Jézus így válaszolt: „Az, akinek már kezdettől mondom magamat. ²⁶Sok mindent mondhatnék rólatok, és elítélhetnék titeket. De én azt mondom az embereknek, amit attól hallottam, aki elküldött engem. És amit ő mond az igaz!”

²⁷Azok pedig nem tudták, hogy az Atyáról beszélt. ²⁸Jézus így folytatta: „Amikor felemelitek az Emberfiát[†], megtudjátok, hogy ÉN VAGYOK. Én semmit nem teszek magamtól, hanem úgy mondom ezt, ahogyan az Atya tanított. ²⁹Ő küldött el engem, és ő velem van. Nem hagyott egyedül, mert én mindig azt teszem, ami kedves neki.” ³⁰Amikor ezt mondta, sokan hittek benne.

Az igazság megszabadít

³¹Ő pedig ezt mondta azoknak, akik hittek benne: „Ha engedelmeskedtek a tanításomnak, valóban az én tanítványaim vagytok. ³²Megismeritek majd az igazságot, az igazság pedig megszabadít titeket.”

³³Erre ők így feleltek: „Mi Ábrahám[†] gyermekei vagyunk, és soha nem voltunk senkinek a szolgálói. Hogyan mondhatod akkor, hogy megszabadulunk?”

³⁴Erre Jézus így válaszolt: „Igazán mondom nektek: ha valaki bűnt követ el, az a bűn szolgálója. ³⁵A szolga pedig nem marad örökre a családdal, de a fiú örökre ott marad. ³⁶Ezért ha a Fiú megszabadít titeket, akkor valóban szabadok lesztek. Tudom, hogy Ábrahám[†] gyermekei vagytok, ³⁷mégis meg akartok ölni, mert nem tudjátok elfogadni a tanításomat. ³⁸Én arról beszélek, amit Atyámtól láttam, és ti is azt teszitek, amit a ti atyátoktól hallottatok.”

³⁹A zsidók erre így feleltek: „Ábrahám[†] a mi atyánk!” Jézus pedig így válaszolt: „Ha valóban Ábrahám gyermekei volnátok, akkor olyan dolgokat tennétek, mint Ábrahám. ⁴⁰De ti meg akartok ölni engem, aki az igazságot mondom nektek, amit Istentől hallottam. Ábrahám nem tett ilyet. ⁴¹Ti azonban azt teszitek, amit atyátok.”

8:24 ÉN VAGYOK Ez úgy hangzik, mint Isten neve, amit ő maga mondott Mózesnek a 2Móz 3:14-ben. Lásd még 28, 58. versekben.

Ők erre így válaszoltak: „Nem vagyunk mi törvénytelen gyermekek! Egy atyánk van, az Isten!”

⁴²Jézus így válaszolt nekik: „Ha Isten volna az atyátok, szeretnétek engem, mert én Istentől jöttem, és most itt vagyok. Nem magamtól jöttem, ő küldött el engem. ⁴³Miért nem értitek, amit mondok? Mert nem fogadjátok el az én tanításomat. ⁴⁴Az ördög a ti atyátok, ti pedig örömmel teszitek meg azt, amit ő kíván. Ő kezdettől fogva gyilkos volt, és soha nem állt az igazság oldalán, mert nincs is benne semmi igazság. Amikor hazudik, akkor mutatja meg, hogy valójában kicsoda, mert ő hazug, és a hazugság atyja. ⁴⁵Mivel azonban én az igazat mondom, nem hisztek nekem. ⁴⁶Ki vádolhatna engem bűnnel közületek? Ha pedig igazat mondok, miért nem hisztek nekem? ⁴⁷Aki Istentől van, az hallgat Istenre. Ti pedig azért nem hallgattok rá, mert nem Istentől vagytok.”

Jézus és Ábrahám

⁴⁸A zsidók erre azt kérdezték tőle: „Talán nincs igazunk, amikor azt mondjuk, hogy samáriai[†] vagy, és gonosz szellem[†] van benned?”

⁴⁹Jézus így válaszolt erre: „Nincs bennem gonosz szellem[†], hanem tisztetem az én Atyámat, de ti nem tisztelték engem. ⁵⁰Én nem a magam dicsőségét keresem. Van valaki, aki keresi, és ő majd ítéletet mond. ⁵¹Igazán mondom nektek: ha valaki megtartja az én tanításomat, az nem hal meg soha.”

⁵²Erre a zsidók ezt mondták: „Most már tudjuk, hogy gonosz szellem[†] van benned! Ábrahám[†] meghalt, a próféták[†] meghaltak, te pedig azt mondogod: ha valaki megtartja az én tanításomat, az nem hal meg soha. ⁵³Nagyobb vagy talán, mint atyánk Ábrahám? Ő meghalt, és a próféták is mind meghaltak. Hát mit gondolsz, ki vagy te?”

⁵⁴Jézus erre így válaszolt: „Ha magamat dicsőíteném, akkor a dicsőségem nem érne semmit. Az én Atyám az, aki engem dicsőít. Ő róla azt állítjátok, hogy ő az Istenetek. ⁵⁵Pedig soha nem ismertétek meg őt, én viszont ismerem. Ha azt mondanám, hogy nem ismerem, ugyanolyan hazug lennék, mint ti. De én ismerem őt, és engedelmeskedem annak, amit mond. ⁵⁶Ábrahám[†], a ti atyátok nagyon örült, hogy meglátja majd azt a napot, amikor eljövök. Meg is látta, és nagyon örült.”

⁵⁷Ekkor a zsidók azt mondták neki: „Még ötven éves sem vagy, és láttad Ábrahámot[†]?”

⁵⁸Jézus pedig így válaszolt nekik: „Igazán mondom nektek: mielőtt Ábrahám[†] lett volna, ÉN VAGYOK.” ⁵⁹Ekkor köveket kaptak föl, hogy megdobálják, és így öljék meg, de Jézus eltűnt előlük, és kiment a Templomból[†].

Jézus meggyógyít egy vakon született embert

9¹Amikor Jézus továbbment, meglátott egy vakon született embert. ²Tanítványai megkérdezték tőle: „Mester, ki követett el bűnt, hogy vakon kellett születnie, ő, vagy a szülei?”

³Jézus így felelt nekik: „Sem ő, sem pedig a szülei nem követtek el bűnt. Azért született vakon, hogy Isten megmutassa rajta hatalmát. ⁴Amíg nappal van, el kell végeznünk annak a munkáját, aki engem elküldött, mert ha eljön

az éjszaka, senki sem dolgozhat. ⁵Amíg ezen a világon vagyok, én vagyok a világ világossága.”

⁶Miután ezt mondta, a földre köpött, és sarat csinált vele. Rákente a vak ember szemére, ⁷és azt mondta neki: „Menj el, és mosakodj meg a Siloám-medencében!” (Ami azt jelenti: Küldött.) A vak ember elment, megmosakodott, és úgy jött vissza, hogy már látott.

⁸Ekkor a szomszédai és azok, akik előzőleg látták koldulni, ezt kérdezték: „Nem ő az, aki itt szokott ülni és koldulni?”

⁹Néhányan azt mondták, hogy ő az, mások pedig azt, hogy nem ő, csak hasonlít rá.

De a koldus megmondta: „Én vagyok az.”

¹⁰Erre ezt kérdezték tőle: „Hogyan gyógyult meg a szemed?”

¹¹Ő pedig így válaszolt: „Egy Jézus nevű ember sarat csinált, rákente a szememre, és azt mondta: ‘Menj el, és mosakodj meg a Siloám-medencében!’ Én pedig elmentem, megmosakodtam, és most látok.”

¹²Erre az emberek megkérdezték tőle: „Hol van az az ember?”

Ő pedig azt mondta: „Nem tudom.”

A zsidó vezetők kihallgatják az embert, akit Jézus meggyógyított

¹³Ekkor ezt az embert, aki nemrég még vak volt, elvitték a farizeusokhoz[†].

¹⁴Az a nap pedig, amikor Jézus sarat csinált, és meggyógyította a vak ember szemét, szombat[†] volt. ¹⁵A farizeusok is megkérdezték a vakon született embert, hogy, hogyan gyógyult meg.

Ő pedig így felelt nekik: „Sarat kent a szememre, lemostam és most látok.”

¹⁶Erre néhány farizeus[†] azt mondta: „Az az ember nem Istentől való, mert nem tartja meg a szombatot[†].”

De mások azt mondták: „Hogyan tehetne egy bűnös ilyen csodákat?” Így azután vita támadt köztük.

¹⁷Ekkor újból a vakon született emberhez fordultak és megkérdezték tőle: „Hát te mit mondasz róla most, hogy meggyógyította a szemedet?”

Ő pedig így felelt: „Az az ember próféta[†].”

¹⁸A zsidó vezetők azonban nem hitték el, hogy vak volt, és később gyógyult meg a szeme. Ezért odahívták a szüleit, és ¹⁹megkérdezték tőlük: „Ez a ti fiatok, akiről azt mondjátok, hogy vakon született? Akkor hogyan lehetséges, hogy most lát?”

²⁰A szülők pedig így válaszoltak: „Azt tudjuk, hogy ő a fiunk. Azt is tudjuk, hogy vakon született, ²¹de hogy most hogyan lát, azt nem tudjuk. És hogy ki gyógyította meg a szemét, azt sem tudjuk. Tőle kérdezzétek meg, elég nagy már ahhoz, hogy el tudja mondani!” ²²A szülei pedig azért mondták ezt, mert félték a zsidó vezetőktől. Azok ugyanis már megegyeztek abban, hogy ha valaki Krisztusnak[†] mondja Jézust, azt ki kell tiltani a zsinagógából[†]. Ezért mondták tehát a szülei: ²³„Eleg nagy már, tőle kérdezzétek meg!”

²⁴Ekkor a zsidó vezetők másodszor is magukhoz hívták a korábban vak embert, és azt mondták neki: „Adj dicsőséget Istennek az által, hogy megmondod az igazat! Mi tudjuk, hogy az az ember bűnös.”

²⁵Ekkor a meggyógyult ember így felelt: „Én nem tudom, hogy bűnös-e vagy sem, de egyet tudok: vak voltam, most pedig látok.”

²⁶Erre újra megkérdezték: „Mit tett veled? Hogyan gyógyította meg a szemedet?”

²⁷Ő pedig így felelt: „Már mondtam nektek, de nem figyeltetek rám. Miért akarjátok újra hallani? Talán ti is a tanítványai akartok lenni?”

²⁸Erre a zsidó vezetők sértegetni kezdték, és ezt mondták neki: „Te vagy az ő tanítványa, mi Mózes[†] tanítványai vagyunk! ²⁹Azt tudjuk, hogy Mózeshez szólt Isten, de erről az emberről még azt sem tudjuk, honnan jött.”

³⁰Az meg így válaszolt: „Ez nagyon furcsa. Nem tudjátok honnan jött, mégis meggyógyította a szememet. ³¹Tudjuk, hogy Isten a bűnösöket nem hallgatja meg, de aki istenfélő, és az ő akaratát teljesíti, annak teljesíti a kérését. ³²Soha nem hallottunk róla, hogy valaki meggyógyította volna egy vakon született ember szemét. ³³Ha az az ember nem Istentől jött volna, semmit sem tudott volna tenni.”

³⁴Erre a zsidó vezetők így válaszoltak: „Bűnösnek születél, és te akarsz minket tanítani?” Ezzel kitiltották a zsinagógából[†].

Szellemi vakság

³⁵Jézus megtudta, hogy a zsidó vezetők kitiltották ezt az embert a zsinagógából[†], és amikor találkozott vele, megkérdezte tőle: „Hiszel az Emberfiában[†]?”

³⁶Ő pedig így válaszolt: „Ki az, Uram? Mondd meg, hogy higgyek benne!”

³⁷Jézus így felelt: „Ő az, akit látsz. Én vagyok az, aki veled beszélek.”

³⁸Erre a férfi így szólt: „Uram, hiszek.” Leborult előtte, és imádta őt.

³⁹Jézus ekkor azt mondta: „Azért jöttem erre a világra, hogy ítéljek, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, vakok legyenek.”

⁴⁰Meghallotta ezt néhány farizeus[†], akik a közelben voltak, és megkérdezték tőle: „Talán mi is vakok vagyunk?”

⁴¹Jézus pedig így felelt: „Ha vakok volnátok, nem volnátok bűnösök. De mivel azt mondjátok, hogy láttok, bűnösök maradtok.”

A pásztor és juhai

10¹„Igazán mondom nektek: aki nem a kapun át megy be a juhok aklába[†], hanem máshol, az tolvaj és rabló. ²Aki a kapun át megy be, az a juhok pásztora. ³Annak kaput nyit az őr, és a juhok hallgatnak a hangjára. Ő pedig a nevükön szólítja a saját juhait, és kivezeti őket. ⁴Amikor kivezette őket, előttük megy, és a juhok követik, mert ismerik a hangját. ⁵Idegent nem követnek, hanem elfutnak tőle, mert az idegenek hangját nem ismerik.” ⁶Ezt a történetet mondta Jézus az embereknek, de nem értették meg, mit jelent, amit mondott.

Jézus, a jó pásztor

⁷Ezért Jézus így folytatta: „Igazán mondom nektek: én vagyok a kapu a juhok számára. ⁸Akik előttem jöttek, mind tolvajok és rablók voltak, de a juhok nem hallgattak rájuk. ⁹Én vagyok a kapu. Ha valaki rajtam keresztül megy be, megmenekül. Ki és bejár, és legelőt talál. ¹⁰A tolvaj azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson. De én azért jöttem, hogy az embereknek életük legyen, és bőségben éljenek.

¹¹Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért. ¹²A fizetésért dolgozó juhász különbözik a pásztortól, mert nem gazdája a juhoknak. Ezért amikor látja, hogy jön a farkas, otthagyja a nyáját, és elfut. A farkas pedig megtámadja és szétkergeti a juhokat. ¹³A juhász elfut, mert csak pénzért dolgozik, és nem törődik a juhokkal.

^{14–15}Én vagyok a jó pásztor. Én ismerem a juhaimat, és a juhaim ismernek engem. Ahogyan az Atya ismer engem, én is ugyanúgy ismerem az Atyát. Én az életemet adom a juhokért. ¹⁶De vannak más juhaim is, amelyek nem ebből az akolból† valók. Őket is vezetnem kell, és hallgatnak a hangomra. Így lesz majd belőlük egy nyáj, egyetlen pásztorral. ¹⁷Azért szeret engem az Atya, mert odaadom az életemet, hogy utána újra visszavegyem. Az életemet senki nem veheti el tőlem, ¹⁸hanem magamtól adom oda. Jogom van arra, hogy odaadjam, és jogom van arra, hogy visszavegyem. Ezt a parancsot kaptam Atyámtól.”

¹⁹Jézus szavai miatt a zsidók újra vitatkozni kezdtek egymással. ²⁰Sokan ezt mondták: „Gonosz szellem† van benne, és megbolondult. Minek hallgatjátok?”

²¹De mások ezt mondták: „Akiben gonosz szellem† van, nem így beszél. Gonosz szellem nem tudja meggyógyítani a vakok szemét!”

²²Jeruzsálemben eljött a templomszentelés ünnepének ideje. Tél volt, ²³és Jézus a Templomban†, Salamon csarnokában* járt. ²⁴Ekkor a zsidó vezetők körülvették, és ezt kérdezték: „Meddig tartasz még minket bizonytalanságban? Mondd meg nekünk nyíltan, te vagy a Krisztus†, vagy nem!”

Jézust meg akarják kövezni

²⁵Jézus így felelt: „Már mondtam nektek, de nem hittétek el. Pedig a csodák, amelyeket Atyám nevében teszek, megmutatják, hogy ki vagyok. ²⁶Ti mégsem hisztek, mert nem tartoztok az én juhaim közé. ²⁷Az én juhaim hallgatnak rám. Én ismerem őket, ők pedig követnek engem. ²⁸Örök életet adok nekik, nem vesznek el soha, és senki nem ragadhatja ki őket a kezemből. ²⁹Atyám, aki nekem adta őket, mindenkinél hatalmasabb. Ezért senki nem ragadhatja ki őket az ő kezéből. ³⁰Az Atya és én egyek vagyunk.”

³¹Erre a zsidók újra köveket kaptak fel, hogy megdobálják, és így öljék meg. ³²Ekkor így szólt Jézus: „Sok jó dolgot tettem már szemetek láttára Atyám dolgai közül, melyikért akartok most megkövezni?”

³³A zsidók pedig így feleltek: „Nem a jó dolgokért akarunk megkövezni téged, hanem azért, mert olyan dolgokat mondasz, amik sértik Istent†. És azért, mert csak ember vagy, mégis azt mondasz magadról, hogy Isten vagy.”

³⁴Jézus erre így felelt: „Nincs-e megírva a Törvényetekben: ‘Azt mondtam, istenek vagytok’? ³⁵Isten isteneknek nevezte azokat, akikhez Isten üzenete szól, és tudjátok, hogy az Írás† mindig igaz. ³⁶Az Atya kiválasztott engem, és elküldött erre a világra. Akkor miért mondjátok, hogy megsértem Istent, amikor azt mondom, hogy én vagyok az Isten Fia. ³⁷Ha nem azt teszem, amit Atyám, ne higgyetek nekem! ³⁸Ha viszont ugyanazt teszem, amit Atyám, akkor ha nekem nem is hisztek, higgyetek a tetteimnek, hogy felismerjétek, és megtudjátok, hogy az Atya bennem van, én pedig az Atyában!”

10:23 Salamon csarnoka A Jeruzsálemi Templom előtti tér keleti oldalán lévő fedett oszlop-csarnok. **10:34** idézet: Zsolt 82:6.

³⁹Ekkor újra megpróbálták Jézust elfogni, ő azonban eltűnt előlük.

⁴⁰Újból elment a Jordán folyón túlra, arra a helyre, ahol korábban János[†] bemerítette az embereket[†], és ott maradt. ⁴¹Sokan eljöttek hozzá, és ezt mondták: „János nem tett csodákat, de amit erről az emberről mondott, az mind igaz.” ⁴²És sokan hittek Jézusban.

Lázár halála

11 ¹Volt egy Lázár nevű beteg ember Betániában, abban a faluban, ahol Mária és a testvére, Márta éltek. ²Mária volt az, aki illatos olajjal kente meg az Urat, és a hajával törölte meg a lábát. Az ő testvére, Lázár volt a beteg. ³Lázár nővérei megüzenték Jézusnak: „Uram, a te szeretett barátod beteg.”

⁴Amikor ezt Jézus meghallotta, így szólt: „Ez a betegség nem halálos, hanem Isten dicsőségéért van, hogy az Isten Fia dicsőséget kapjon általa.” ⁵Jézus valóban szerette Mártát, és nővérét Máriát, és Lázárt. ⁶Amikor Jézus meghallotta, hogy Lázár beteg, még két napig azon a helyen maradt, ahol volt. ⁷Ezután így szólt tanítványaihoz: „Menjünk el ismét Júdeába!”

⁸A tanítványok erre így feleltek: „Mester, hiszen most akartak megkövezni a zsidók, és te újra odamész?”

⁹Jézus így válaszolt: „Ugye tizenkét óráig tart a nappal? Ezért aki nappal jár, az nem botlik meg, mert látja a világ világosságát. ¹⁰De aki éjjel jár, az megbotlik, mert nincs világossága.”

¹¹Miután ezt elmondta, így szólt: „Barátunk, Lázár elaludt, de én elmegyek és felébresztem.”

¹²Erre a tanítványok ezt válaszolták: „Uram, ha alszik, akkor meggyógyul majd.”

¹³Jézus azonban Lázár haláláról beszélt, a tanítványok pedig azt hitték, azt mondta, hogy Lázár csak alszik. ¹⁴Jézus ezért nyíltan megmondta nekik: „Lázár meghalt. ¹⁵Örülök, hogy nem voltam ott, azért, hogy ti higgyetek. Most menjünk el hozzá!”

¹⁶Ekkor Tamás, akit Ikernek hívtak, így szólt a többi tanítványhoz: „Menjünk mi is, és Jézussal együtt haljunk meg!”

Jézus Betániában

¹⁷Amikor Jézus megérkezett, megtudta, hogy Lázár már négy napja a sírban[†] van. ¹⁸Mivel Betánia csak három kilométerre volt Jeruzsálemtől, ¹⁹a zsidók közül sokan elmentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket a testvérük halála miatt.

²⁰Amikor Márta meghallotta, hogy Jézus jön, elé ment, Mária pedig otthon maradt. ²¹Így szólt Márta Jézushoz: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem! ²²Én azonban így is tudom, hogy bármit kérsz Istentől, megadja neked.”

²³Jézus ekkor így szólt: „A testvéred fel fog támadni.”

²⁴Márta pedig így felelt: „Tudom, hogy feltámad a Feltámadáskor, az utolsó napon.”

²⁵Jézus azonban ezt mondta: „Én vagyok a Feltámadás és az Élet. Aki hisz bennem, akkor is él, ha meghalt. ²⁶Aki pedig él és hisz bennem, soha nem hal meg. Hiszed ezt?”

²⁷Márta pedig így válaszolt: „Igen, Uram. Hiszem, hogy te vagy a Krisztus[†], Isten Fia, akinek el kellett jönnie erre a világra.”

Jézus sír

²⁸Miután ezt mondta, Márta elment, és félrehívta nővérét, Máriát. Így szólt hozzá: „Itt van a Mester, és téged hív.” ²⁹Amikor ezt Mária meghallotta, gyorsan Jézus elé sietett. ³⁰Jézus ekkor még nem ment be a faluba, hanem ott maradt, ahol Márta találkozott vele. ³¹A zsidók, akik Máriával voltak a házban, és vigasztalták őt, látták, hogy gyorsan felkel és elindul. Utána mentek, mert azt hitték, hogy a sírhoz megy, hogy ott sírjon. ³²Amikor Mária Jézushoz ért, és meglátta őt, a lábához borult, és így szólt hozzá: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.”

³³Amikor Jézus látta, hogy Mária és a vele lévőek is sírnak, nagyon szomorú és nyugtalan lett és így szólt: ³⁴„Hová temettétek Lázárt?” Ők pedig azt mondták: „Uram, gyere, és nézd meg!”

³⁵Jézus sírva fakadt.

³⁶Az emberek erre így szóltak: „Nézzétek, mennyire szerette őt!”

³⁷De voltak, akik így beszéltek: „Ő, aki meggyógyította a vakot, Lázárt is megmenthette volna a haláltól.”

Lázár feltámasztása

³⁸Jézus még mindig nagyon szomorú volt, amikor odament a sírhoz[†]. Ez egy barlang volt, a bejáratát pedig egy kő takarta. ³⁹Jézus így szólt: „Hengerítsétek el a követ!”

De Márta, a halott Lázár nővére azt mondta: „Uram, már biztosan rossz szaga van, hiszen négy napja meghalt.”

⁴⁰Jézus így válaszolt: „Nem megmondtam neked, hogy ha hiszel, meglátod majd Isten dicsőségét?”

⁴¹Ekkor elhengerítették a követ, Jézus pedig felnézett és így imádkozott: „Atyám, köszönöm, hogy meghallgattál engem. ⁴²Tudom, hogy te mindig meghallgatsz, de az itt álló emberek miatt mondom ezt, hogy elhiggyék, hogy te küldtél el engem.” ⁴³Ezután hangosan így kiáltott: „Lázár, gyere ki!” ⁴⁴A halott pedig kijött a sírből. Keze és lába vászoncsíkokkal volt körültekerve, arcát pedig kendő takarta.

Jézus ekkor így szólt az emberekhez: „Vegyétek le róla a vásznakat, és hagyjátok elmenni!”

A zsidó vezetők meg akarják ölni Jézust

(Mt 26:1–5; Mk 14:1–2; Lk 22:1–2)

⁴⁵Ekkor sokan hittek benne azok közül a zsidók közül, akik Máriával jöttek, és látták, amit Jézus tett. ⁴⁶Néhányan azonban elmentek a farizeusokhoz[†], és elmondták nekik, mit tett Jézus. ⁴⁷Ekkor a főpapok[†] és a farizeusok összehívták a Főtanácsot[†], és így szóltak: „Mit csináljunk? Ez az ember sok csodát tesz. ⁴⁸Ha ezt hagyjuk, mindenki hinni fog benne, azután jönnek a rómaiak, és elpusztítják a Templomunkat[†] és a népünket!”

⁴⁹Egyikük pedig, név szerint Kajafás, aki főpap[†] volt abban az évben, így szólt: „Ti nem tudtok semmit! ⁵⁰Még azt sem ismeritek fel, hogy jobb, ha egy ember hal meg a népért, mintha az egész nép elpusztul.”

⁵¹De ezt nem magától mondta Kajafás, hanem azért mert abban az évben ő volt a főpap[†]. Valójában prófétált, hogy Jézusnak meg kell halnia a népért. ⁵²De nem csak a zsidó népért, hanem azért is, hogy Isten szétszóródott gyermekeit újra egybegyűjtse.

⁵³Ettől a naptól kezdve tehát a zsidó vezetők azt tervezték, hogy megölik Jézust. ⁵⁴Ezért ő nem is mutatkozott többé nyilvánosan az emberek között, hanem egy pusztahoz közeli városba, Efraimba ment, és ott maradt tanítványaival.

⁵⁵Közel volt már a zsidók Pászka ünnepe[†], ezért vidékről sokan felmentek Jeruzsálembe, hogy még a Pászka ünnep előtt megtisztuljanak. ⁵⁶Az emberek keresték Jézust. A Templomban[†] állva ezt kérdezték egymástól: „Mit gondoltok? Talán nem is jön el az ünnepre?” ⁵⁷A főpapok[†] és a farizeusok[†] pedig parancsot adtak ki, hogy ha valaki tudja, hol van Jézus, jelentse be, hogy elfogják.

Mária nárdusolaja

(Mt 26:6–13; Mk 14:3–9)

12¹Hat nappal a Pászka ünnep[†] előtt Jézus Betániába ment. Itt élt Lázár, akit feltámasztott a halálból. ²Vacsorát készítettek neki, és közben Márta szolgált fel. Lázár is ott ült az asztalnál Jézussal együtt. ³Ekkor Mária elővett fél liter drága valódi nárdusolajat[†]. Ráöntötte Jézus lábára, és a hajával megtörölte. A házat betöltötte az olaj illata.

⁴Am az egyik tanítvány, Iskáriótes Júdás, aki el akarta árulni Jézust, így szólt: ⁵„Miért nem adták el inkább ezt az olajat háromszáz ezüstért,[†] hogy a pénzt a szegényeknek adják?” ⁶De ezt nem azért mondta, mintha a szegények érdekelték volna, hanem mert tolvaj volt. Ő vigyázott a közös pénzre, és gyakran lopott belőle.

⁷Jézus így válaszolt: „Hagyd békén, hiszen ezt az olajat a temetésemre tartogatta! ⁸A szegények mindig veletek lesznek, de én nem mindig leszek köztetek.”

⁹A zsidók közül nagyon sokan megtudták, hogy Jézus Betániában van, ezért odamentek. De nemcsak őt szerették volna látni, hanem Lázárt is, akit feltámasztott a halálból. ¹⁰Ezért azután a főpapok[†] eltervezték, hogy Lázárt is megölik, ¹¹mert a zsidók közül sokan miatta hagyták ott vezetőiket, és miatta hittek Jézusban.

Jézus bevonulása Jeruzsálembe

(Mt 21:1–11; Mk 11:1–11; Lk 19:28–40)

¹²Másnap az ünnepre érkező tömeg meghallotta, hogy Jézus Jeruzsálembe jön. ¹³Pálmaágakat fogtak, kimentek elé és ezt kiáltották:

„Hozsánná!”

Áldott, aki az Úr nevében jön!

Zsolt 118:25–26

Áldott Izrael Királya!”

12:13 *Hozsánná* Héber szó, eredeti jelentése: „ments meg”. Később Isten, vagy a Messiás dicsőítésére használták.

¹⁴Jézus pedig talált egy szamarat, és ráült, ahogyan meg van írva:

¹⁵ „Ne félj, Sion leánya*,
mert jön már a királyod szamárcsikón ülve!” Zak 9:9

¹⁶Tanítványai akkor még nem értették mindezt, de később, amikor Jézus megdicsőült[†], eszükbe jutott, hogy pontosan az történt vele, amit az Írások[†] mondtak róla.

¹⁷Azok az emberek, akik vele voltak akkor, amikor Lázárt kihívta a sírból[†] és feltámasztotta, elmondták a többieknek is, hogy mi történt. ¹⁸Azért is ment elé a tömeg, mert hallotta, hogy ő volt az, aki ezt a csodát tette. ¹⁹A farizeusok[†] pedig ezt mondták egymásnak: „Látjátok! Nem sikerült a tervünk! Az egész nép őt követi!”

Jézus az életről és halálról tanít

²⁰Azok között, akik a Pászká ünnepre[†] jöttek Jeruzsálembe imádkozni, néhány görög is volt. ²¹Ezek odamentek Fülöphöz, aki a galileai Bétsaidából származott, és így kérelték: „Uram, szeretnénk látni Jézust!” Fülöp ekkor szólt Andrásnak, ²²azután mindketten odamentek Jézushoz, és szóltak neki is.

²³Jézus pedig így válaszolt: „Eljött az idő, hogy megdicsőüljön[†] az Emberfia[†]. ²⁴Igazán mondom nektek: ha a búzaszem nem kerül a földbe, és ott nem hal el, akkor csak egy búzaszem marad. De ha a földbe vetik, és elhal, sok szemet terem. ²⁵Aki szereti az életét, az elveszti. De aki gyűlöli az életét ezen a világon, az megtartja az örök életre. ²⁶Ha valaki engem szolgál, engem kell követnie, és akkor ahol én vagyok, ott lesz majd a szolgálom is. Ha valaki engem szolgál, azt megbecsüli majd az Atya.”

Jézus saját haláláról beszél

²⁷„Nyugtalan a szívem; mit mondhatnék? Kérem talán azt: ‘Atyám, ments meg engem ettől az órától?’ Hiszen éppen ezért az óráért jöttem el. ²⁸Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet!”

Ekkor hang hallatszott a Mennyből: „Már megdicsőítettem, és újra megdicsőítem.”

²⁹Erre sokan, akik ott álltak és hallották a hangot, azt mondták, mennydörgés volt.

Mások azt mondták, hogy egy angyal szólt Jézushoz.

³⁰De Jézus így válaszolt: „Ez a hang nem értem, hanem értetek szólt. ³¹Mert eljött e világ megítélésének ideje, és most fogják kidobni a világ fejedelmét. ³²Ha én erről a földről felemeltetem, minden embert magamhoz vonzok.” ³³Ezt pedig azért mondta, hogy jelezze, hogyan fog meghalni.

³⁴A tömeg pedig így válaszolt neki: „A Törvényből tudjuk, hogy a Krisztus[†] örökké él. Miért mondd akkor, hogy az Emberfiának[†] fel kell emeltetnie? Kicsoda ez az Emberfia?”

³⁵Jézus pedig így felelt nekik: „A világosság még egy rövid ideig köztetek lesz. Addig járjatok tehát a világosságban, amíg nálatok van, hogy

a sötétség le ne győzzön titeket, mert aki sötétben jár, nem tudja hová megy. ³⁶Ameddig veletek van a világosság, higgyetek benne, hogy a világosság fiai legyetek!” Ezt mondta Jézus, majd elment onnan, és elrejtőzött előlük.

Ézsaiás próféciája

³⁷Bár Jézus sok csodát tett az emberek szeme láttára, azok mégsem hittek benne, ³⁸hogyan beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta[†] mondott:

„Uram, ki hitt a mi beszédünknek
és ki látta meg az Úr hatalmát?” Ézs 53:1

³⁹Azért nem tudtak hinni, mert Ézsaiás próféta[†] ezt is megmondta:

⁴⁰ „Szemüket megvakította, és szívüket megkeményítette,
hogy a szemükkel ne lássanak,
és a szívükkel ne értsenek,
és ne forduljanak felém,
hogy meg ne gyógyítsam őket.” Ézs 6:10

⁴¹Ézsaiás azért mondta ezt, mert látta az ő dicsőségét, és ő róla szólt.

⁴²Mégis, még a zsidó vezetők között is sokan voltak, akik hittek benne, de a farizeusok[†] miatt ezt nem mondták ki nyíltan, mert féltek, hogy kizárják őket a zsinagógából[†]. ⁴³Jobban szerették ugyanis az emberektől kapott dicséretet, mint azt, ami az Istentől jön.

Jézus tanításai fogják megítélni az embereket

⁴⁴Jézus pedig hangosan így szólt: „Aki hisz bennem, az nem énbennem hisz, hanem abban aki elküldött engem, ⁴⁵és aki engem lát, az azt látja, aki elküldött engem. ⁴⁶Én azért jöttem erre a világra, hogy világosság legyek, hogy aki hisz bennem, ne maradjon a sötétségben.

⁴⁷Én nem ítélem el azokat, akik hallgatják a szavaimat, de nem engedelmeskednek. Nem azért jöttem, hogy elítéljem az embereket, hanem azért, hogy megmentsem őket. ⁴⁸De lesz valami, ami elítéli azt, aki visszautasít engem, és nem fogadja el a beszédeimet: szavaim, amiket mondtam, azok ítélik el őt az utolsó napon. ⁴⁹Mert én nem magamtól szóltam, hanem az Atya, aki elküldött engem, parancsolta meg, hogy mit mondjak és mit tanítsak. ⁵⁰És tudom, hogy az örök élet abból származik, amit az Atya parancsol. Amit tehát én mondok, azt úgy mondom, ahogyan ő mondta nekem.”

Jézus megmossa a tanítványai lábait

13 ¹A Pászka ünnep[†] előtt Jézus már tudta, hogy eljött az idő, amikor el kell mennie ebből a világból az Atyához. Bár Jézus mindig is szerette azokat, akik az övéi voltak ezen a világon, most különösképpen megmutatta nekik szeretetét.

²A vacsoránál ültek. Az ördög már korábban azt súgta Júdásnak, az Iskáriótes Simon fiának, hogy árulja el Jézust. ³Jézus tudta, hogy az Atya minden hatalmat az ő kezébe adott, és hogy ő Istentől jött, és Istenhez megy vissza. ⁴Ezért felkelt a vacsorától, levette felső ruháját és egy kendőt kötött

maga köré. ⁵Azután vizet öntött egy edénybe, és elkezdte mosni a tanítványai lábát, majd a derekára kötött kendővel megtörölte.

⁶Amikor Simon Péterhez ért, az így szólt hozzá: „Uram, te mosod meg az én lábamat?”

⁷Jézus így válaszolt neki: „Most még nem érted, mit teszek, de később majd megérted.”

⁸De Péter ezt mondta: „Az én lábamat nem mosod meg soha!”

Jézus erre így felelt: „Ha nem moslak meg, semmi közöd hozzám.”

⁹Péter ekkor így szólt: „Uram, akkor ne csak a lábamat mosd meg, hanem a kezemet és a fejemet is!”

¹⁰Jézus pedig így válaszolt: „Aki megfürdött, annak csak a lábát kell megmosni, különben az egész teste tiszta. Ti már tiszták vagytok, de nem mindannyian.”* ¹¹Mert Jézus tudta, ki árulja el, ezért mondta: nem vagytok tiszták mindannyian.

¹²Miután megmosta a lábukat, Jézus újra felvette felsőruháját, visszaült az asztalhoz, és megkérdezte: „Értitek, mit tettem veletek? ¹³Ti Mesternek és Úrnak hívtok engem, és igazatok van, mert az vagyok. ¹⁴Ha pedig én, aki Úr és Mester vagyok, megmostam a lábatokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. ¹⁵Példát adtam nektek, hogy ti is ugyanúgy tegyetek, ahogy én tettem veletek. ¹⁶Igazán mondom nektek: a szolga nem nagyobb az uránál, és a követ nem nagyobb annál, aki elküldte. ¹⁷Ha ezt tudjátok, boldogok lesztek, ha meg is teszitek.

¹⁸De nem mindnyájatokról beszélek. Mert én ismerem azokat, akiket kiválasztottam, de amit az Írás† mond annak be kell teljesednie: ‘Az fordult ellenem, aki a kenyeremet ette.’* ¹⁹Azért mondom ezt most, mielőtt megtörténne, hogy amikor majd megtörténik, higgyétek, hogy ÉN VAGYOK*. ²⁰Igazán mondom nektek: aki elfogadja azt, akit én küldök, az engem fogad el. Aki pedig engem elfogad, az azt fogadja el, aki engem küldött.”

Egyikötök elárul engem

(Mt 26:20–25; Mk 14:17–21; Lk 22:21–23)

²¹Miután ezt mondta Jézus, nyugtalan lett, és ezt mondta: „Igazán mondom nektek: egyikötök elárul engem.”

²²Ekkor a tanítványok egymásra néztek, mert nem tudták, kiről beszél. ²³Az egyikük, akit Jézus különösen szeretett, Jézus mellé ült. ²⁴Simon Péter intett neki, hogy kérdezze meg Jézustól, kiről beszélt az előbb.

²⁵Ekkor az a tanítvány közelebb hajolt Jézushoz, és megkérdezte tőle: „Uram, ki az?”

²⁶Jézus pedig így válaszolt: „Bemártom ezt a falat kenyeret a tálba, és akinek odaadom, ő az.” Ezzel a tálba mártotta a kenyeret, és odaadta Júdásnak, az Iskáriótes Simon fiának. ²⁷Amikor Júdás elfogadta a kenyeret, belement a Sátán. Jézus ekkor így szólt hozzá: „Tedd meg gyorsan, amit tenni készülsz!” ²⁸Az asztalnál ülők közül senki nem értette, miért mondta ezt Júdásnak. ²⁹Néhányan azt hitték, hogy mivel a közös pénzüik Júdásnál

13:10 Néhány régi kézirat nem tartalmazza az „annak csak a lábát kell megmosni” kifejezést.

13:18 idézet: Zsolt 41:10. **13:19 ÉN VAGYOK** Ez úgy hangzik, mint Isten neve, amit ő maga mondott Mózesnek a 2Móz 3:14-ben.

volt, Jézus azt mondta neki, hogy vegye meg, amire szükségük lesz az ünnepen, vagy hogy adjon valamit a szegényeknek.

³⁰Júdás elfogadta a falatot, és utána azonnal elment. Ekkor már éjszaka volt.

Új parancsot adok: szeressétek egymást!

³¹Miután Júdás elment, Jézus megszólalt: „Most dicsőült meg[†] az Emberfia[†], és általa Isten is megdicsőült[†]. ³²Mivel Isten dicsőséget kapott az Emberfia által, Isten is dicsőséget ad az Emberfiának hamarosan.

³³Kedves gyermekeim, már csak rövid ideig maradok veletek. Kerestek majd engem, de ahogyan a zsidóknak már korábban mondtam, most nektek is mondom, hogy ahová én megyek, oda ti nem jöhettek.

³⁴Új parancsot adok nektek: szeressétek egymást. Ahogyan én szerettelek titeket, nektek is úgy kell szeretnetek egymást! ³⁵Erről ismeri majd fel mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.”

Péter fogadkozása

(Mt 26:31–35; Mk 14:27–31; Lk 22:31–34)

³⁶Ekkor Simon Péter megkérdezte tőle: „Uram, hová mész?”

Jézus így válaszolt: „Ahová én megyek, oda te most nem jöhetsz velem, de később majd követni fogsz.”

³⁷Péter így szólt: „Uram, miért nem mehetek veled most? Az életemet adnám érte!”

³⁸Jézus így felelt: „Az életedet adod értem? Igazán mondom neked, hogy mielőtt a kakas megszólal, háromszor is le fogod tagadni, hogy ismersz engem!”

Én vagyok az út, az igazság és az élet

14¹„Ne nyugtalankodjatok: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem!
²Az Atyám házában sok hely van, nem mondanám, ha nem így lenne. Megyek, hogy helyet készítsek nektek. ³Amikor elkészítem, visszajövök értetek. Magammal viszlek benneteket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is. ⁴Ti ismeritek az utat oda, ahová megyek.”

⁵Ekkor megszólalt Tamás: „Uram, nem tudjuk, hová mész, hogyan tudnánk akkor az utat?”

⁶Jézus így válaszolt: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem mehet az Atyához, csak rajtam keresztül. ⁷Ha engem ismernétek, az Atyát is ismernétek. De mostantól ismeritek őt, és látjátok őt.”

⁸Ekkor így szólt Fülöp: „Uram mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk!”

⁹Jézus erre így válaszolt: „Olyan régóta veletek vagyok, és még mindig nem ismersz engem, Fülöp? Aki engem látott, látta az Atyát. Miért mondod akkor: ‘Mutasd meg nekünk az Atyát?’ ¹⁰Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya bennem van? Amit mondom nektek, nem magamtól mondom, hanem az Atya, aki bennem van, ő végzi a munkáját. ¹¹Higgyétek el, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya bennem van! Ha másért nem, akkor higgyetek magukért a csodákért! ¹²Igazán mondom nektek: aki hisz bennem, megteszi mindazokat, amit én teszek, sőt, még nagyobb dolgokat is. Mert én az Atyához megyek, ¹³és megteszem mindazt, amit a nevemben

kértek, hogy az Atya dicsőséget kapjon a Fiú által. ¹⁴Bármit kértek tőlem az én nevemben, megteszem.”

A Szent Szellem eljövételének ígérete

¹⁵„Ha szerettek engem, megtartjátok a parancsaimat. ¹⁶Én pedig megkérem az Atyát, és másik Segítőt[†] küld nektek, aki örökre veletek marad. ¹⁷Ő az Igazság Szelleme[†], akit a hitetlen emberek nem tudnak elfogadni, mert nem látják, és nem ismerik őt. Ti azonban ismeritek, mert veletek lakik, sőt bennetek él majd.

¹⁸Nem hagyalak titeket árván, eljövök hozzátok. ¹⁹Kis idő múlva a hitetlen emberek nem látnak többé engem, de ti látni fogtok, és mivel én élek, ti is élni fogtok. ²⁰Azon a napon megtudjátok, hogy én az Atyában vagyok, ti énbennem, és én tibennetek. ²¹Aki megtartja a parancsaimat és engedelmeskedik, az szeret engem. Aki pedig szeret engem, azt az Atyám is szeretni fogja. Én is szeretni fogom őt, és megismertetem vele magam.”

²²Ekkor megszólalt Júdás — nem az Iskáriótes: „De Uram, miért van az, hogy nekünk mutatod meg magadat, és nem mindenkinek?”

²³Jézus így válaszolt: „Aki szeret engem, engedelmeskedni fog a tanításomnak, és őt Atyám is szeretni fogja, és eljövünk hozzá, és nála lakunk. ²⁴Aki nem szeret engem, nem engedelmeskedik a tanításaimnak. Bár ez a tanítás, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyától van, aki elküldött engem.

²⁵Ezeket mondom most, míg veletek vagyok. ²⁶A Segítő pedig, a Szent Szellem[†], akit az Atya küld az én nevemben. Ő mindent megtanít majd nektek, és mindenre emlékeztet titeket, amit mondtam.

²⁷A békességemet hagyom nektek. Az én békémet adom nektek, de nem úgy, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjatok, és ne féljete! ²⁸Hallottátok, hogy megmondtam: elmegyek, de visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek, akkor most örülnétek, hogy az Atyához megyek, mert ő nagyobb nálam. ²⁹Most mondtam el nektek, mielőtt megtörténne, hogy amikor megtörténik, higgyetek. ³⁰Nem sokáig beszélek már veletek, mert közeledik e világ fejedelme, bár fölöttem nincs hatalma. ³¹De meg kell tudnia mindenkinek, hogy én szeretem az Atyát, és megteszem, amit ő parancsolt.

Most pedig keljete fel, menjünk innen!”

Jézus, a szőlő növény

15¹„Én vagyok az igazi szőlő növény, és az én Atyám a szőlősgazda. ²Levágja mindegyik szőlővesszőmet, amelyik nem terem gyümölcsöt. Azt pedig, amelyik gyümölcsöt terem, megmetszi és megtisztítja, hogy még többet teremjen. ³Ti már tiszták vagytok a tanításaim által, amit mondtam nektek. ⁴Maradjatok bennem, és én is bennetek maradok. A szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt önmagában, hanem csak a szőlő növényen. Ugyanígy ti sem teremhettek gyümölcsöt, ha nem maradtok bennem.

⁵Én vagyok a szőlő növény, ti pedig a szőlővesszők. Aki bennem marad, és én őbenne, az sok gyümölcsöt terem. Nélkülem azonban semmit sem tudtok tenni. ⁶Ha valaki nem marad bennem, azt kidobják, mint a lemetszett szőlővesszőt, és megszárad. Ezután összeszedik, a tűzre dobják, és elégetik. ⁷Ha viszont bennem maradtok, és az én tanításaim bennetek maradnak, bármit kértek, megkapjátok. ⁸Az én Atyám úgy kap dicsőséget, ha ti sok gyümölcsöt teremtek, és a tanítványaim lesztek.

⁹Ahogy az Atya szeretett engem, ugyanúgy szeretlek én is titeket. Maradjatok meg az én szeretetemben! ¹⁰Ha megtartjátok, amit parancsoltam, megmaradtok a szeretetemben, ahogyan én is megtartottam az Atyám parancsait, és megmaradok a szeretetében. ¹¹Ezeket pedig azért mondtam el nektek, hogy örömöm betöltsön titeket, és teljes legyen az örömötök. ¹²Azt parancsolom nektek, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szeretlek titeket. ¹³A legnagyobb szeretet abban mutatkozik meg, ha valaki életét adja a barátaiért. ¹⁴Ti a barátaim vagytok, ha megteszitek, amit parancsolok nektek. ¹⁵Többé nem hívlak benneteket szolgálóknak, mert a szolga nem tudja, mit csinál az ura. Barátaimnak hívlak titeket, mert amit az Atyától hallottam, mindent elmondtam nektek. ¹⁶Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket. Én bíztalak meg titeket, hogy menjetek, és teremjete gyümölcsöt†, olyan gyümölcsöt, ami megmarad. Az Atya pedig megadja nektek mindazt, amit a nevemben kértek tőle. ¹⁷Ezt parancsolom nektek: szeressétek egymást!”

Jézus figyelmezteti tanítványait az üldöztetésre

¹⁸„Ha a hitetlenek gyűlölnék benneteket, ne felejtsetek el, hogy engem előbb gyűlöltek, mint titeket. ¹⁹Ha ehhez a világhoz tartoznátok, a világ szeretne titeket, mint az övéit. Ez a világ azonban gyűlöl titeket, mivel nem hozzá tartoztok, hiszen én kiválasztottalak titeket a világból. ²⁰Emlékezzetek, mit mondtam: a szolga nem nagyobb, mint az ura. Ha engem üldöznek†, titeket is üldözni fognak. Ha az én tanításomat követik, a tiéteket is követni fogják. ²¹Mindezeket miattam teszik veletek, mert nem ismerik azt, aki engem küldött. ²²Ha nem jöttem volna el, hogy szóljak nekik, most nem lennének felelősek a bűnükért. Így azonban nincs mentség a bűneikre. ²³Aki engem gyűlöl, gyűlöli az Atyámat is. ²⁴Ha nem tettem volna előttük olyan csodákat, amilyeneket még senki sem tett, most nem lennének felelősek a bűnükért. Ők viszont látták a csodákat, mégis gyűlölnék engem is és Atyámat is. ²⁵Mindez azért történt így, hogy beteljesedjen, ami a Törvényükben meg van írva: ‘Ok nélkül gyűlölnék engem.’*

²⁶Amikor eljön a Segítő†, az Igazság Szelleme†, akit az Atyától küldök hozzátok, rólam fog beszélni. ²⁷És ti is rólam beszéltek majd az embereknek, mert kezdettől velem voltatok.

16¹Ezeket azért mondtam el nektek, hogy ne veszítsétek el a hiteteket. ²Az emberek ki fognak zárni titeket a zsinagógákból†. Eljön az idő, amikor az, aki megöl valakit közületek, azt hiszi, hogy Istennek szolgál vele. ³Azért teszik ezt veletek, mert sem az Atyát nem ismerik, sem engem. ⁴Azért mondom el nektek ezeket, hogy amikor majd eljön az idő, és ezek megtörténnek, emlékezzetek rá, hogy figyelmeztettelek titeket.”

A Szent Szellem munkája

„Kezdetben azért nem mondtam el ezeket nektek, mert veletek voltam. ⁵Most azonban elmegyek ahhoz, aki elküldött engem, és közületek senki nem kérdezi tőlem: ‘Hová mész?’ ⁶Most, hogy ezt elmondtam, nagyon elszomorított titeket. ⁷Pedig én az igazságot mondom: jobb nektek, hogy elmegyek, mert ha nem mennék el, nem jönne el hozzátok a Segítő†. Ha

viszont elmegyek, elküldöm őt hozzátok. ⁸Amikor eljön, megmutatja az embereknek, hogy tévednek a bűnnel, az Isten jóságával és az ítélettel kapcsolatban. ⁹Tévednek a bűnnel kapcsolatban, mert nem hisznek bennem; ¹⁰Tévednek az Isten jóságával kapcsolatban, mert én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem; ¹¹És tévednek az ítélettel kapcsolatban, mert ennek a világnak a fejedelme el van ítélve.

¹²Még sok mindent kellene mondanom nektek, de most nem tudnátok elviselni. ¹³Amikor azonban eljön az Igazság Szelleme[†], elvezet majd titeket a teljes igazságra. Mert ő nem saját magától beszél, hanem azt mondja, amit hallott, és előre megmondja nektek azokat a dolgokat, amik történni fognak. ¹⁴Ő engem fog dicsőíteni, mert abból vesz, ami az enyém és elmondja nektek. Minden, ami az Atyáé, az enyém is. ¹⁵Ezért mondom, hogy a Szent Szellem[†] az enyémből vesz, és azt mondja el nektek.”

A szomorúság örömmre fordul

¹⁶„Még egy kis idő, és nem láttok engem, de azután hamarosan megláttok majd.”

¹⁷Ekkor a tanítványok közül néhányan ezt kérdezték egymástól: „Mit jelent az, amit mond, hogy: ‘Még egy kis idő, és nem láttok engem, de azután hamarosan megláttok’; és az, hogy: ‘Mert én az Atyához megyek?’” ¹⁸Azután így folytatták: „Mit jelent az, hogy kis idő? Nem értjük, miről beszél.”

¹⁹Jézus tudta, hogy meg akarják kérdezni, ezért így szólt hozzájuk: „Arról beszélgettek, hogy mit jelent, amit mondtam, hogy: ‘Még egy kis idő, és nem láttok engem, de azután hamarosan megláttok?’” ²⁰Igazán mondom nektek: ti majd sírtok és jajgattok, de a hitetlenek örülnek. Szomorúak lesztek, de szomorúságotok örömmre változik. ²¹Amikor az asszony gyereket szül, szenved, mert eljött a szülés ideje. Amikor azonban a gyermek megszületett, elfelejti a szenvedést, mert örül, hogy ember jött a világra. ²²Most szomorúak vagytok, de amikor újra látlak titeket, örülni fogtok, és ezt az örömet senki nem veheti el tőletek. ²³Azon a napon nem kérdeztek majd tőlem semmit. Igazán mondom nektek: bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. ²⁴Eddig még semmit sem kértetek az én nevemben. Kérjetek, és megkapjátok, hogy örömetök teljes legyen.”

Én már legyőztem a világot

²⁵„Ezeket a dolgokat példázatokban[†] mondtam nektek. De eljön az idő, amikor nem példázatokban szólok hozzátok, hanem nyíltan beszélek nektek az Atyáról. ²⁶Azon a napon az én nevemben fogtok kérni, és nem fogom azt mondani, hogy én majd kérem az Atyát értetek, ²⁷mivel maga az Atya szeret titeket, mert ti is szerettek engem, és hiszitek, hogy Istentől jöttem. ²⁸Az Atyától jöttem erre a világra, de most elmegyek ebből a világból, és visszamegyek az Atyához.”

²⁹Erre a tanítványok így szóltak: „Látod, most nyíltan beszélsz, és nem példázatokban[†]. ³⁰Most látjuk, hogy mindent tudsz, és nincs szükséged arra, hogy kérdezzenek. Ezért hisszük, hogy Istentől jöttél.”

³¹Jézus pedig így válaszolt: Most tehát hisztek? ³²Látjátok, közel az idő, és már itt is van, amikor mind szétszóródtok, ki-ki a maga otthonába, és engem egyedül hagytok. De én mégsem leszek egyedül, mert Atyám velem van.

³³Ezt azért mondtam el nektek, hogy békességetek legyen bennem. Ezen a világon szenvednetek kell, de biztatok: én már legyőztem a világot.”

Jézus imádkozik tanítványaiért

17¹Miután ezt mondta, Jézus felnézett az égre, és így szólt: „Atyám, eljött az idő, hogy megmutasd Fiad dicsőségét, hogy Fiad is megmutassa a te dicsőségedet. ²Te hatalmat adtál neki minden ember fölött, hogy örök életet adjon azoknak, akiket neki adtál! ³Az örök élet pedig az, hogy megismerjenek téged, az egyetlen, igaz Istent és Jézus Krisztust†, akit elküldtél. ⁴Én megdicsőítettelek téged ezen a földön. Befejeztem a munkát, amivel megbíztál. ⁵Ezért most dicsőíts meg engem, Atyám, a te jelenlétedben, azzal a dicsőséggel, amely az enyém volt tenálad, mielőtt még a világ létrejött volna.

⁶Azoknak az embereknek, akiket a világból nekem adtál, megmutattam, hogy milyen vagy. Ők a tieid voltak, de nekem adtad őket, és engedelmeskedtek a tanításodnak. ⁷Most már tudják, hogy minden, amit nekem adtál, tőled származik. ⁸Amiket tőled hallottam, megtanítottam nekik. Ők pedig elfogadták, és valóban felismerték, hogy tőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél engem. ⁹Értük imádkozom most, és nem a hitetlenekért. Azokért, akiket nekem adtál, mert a tieid. ¹⁰Mert ami az enyém, az mind a tiéd, és ami a tiéd, az az enyém, és én dicsőséget kaptam általuk. ¹¹Én már nem maradok többé ezen a világon, hanem hozzád megyek, de ők itt maradnak. Szent Atyám, tartsd meg őket hatalmad által, amelyet nekem adtál, hogy ők is egyek legyenek, ahogyan mi egyek vagyunk! ¹²Amíg velük voltam, megtartottam őket azzal az erővel, amit nekem adtál, és megőriztem őket. Nem is veszett el egy sem, csak az, aki erre lett kiválasztva, hogy az Írás† beteljesedjék.

¹³Most hozzád megyek, de ezeket még elmondom, amíg ezen a világon vagyok, hogy az én örömöm teljes legyen bennük. ¹⁴Amiket tőled hallottam, megtanítottam nekik. De a világ gyűlölte őket, mert ők nem ebből a világból valók, ahogyan én sem vagyok e világból való. ¹⁵Nem arra kérlek, hogy vedd ki őket ebből a világból, hanem hogy őrizd meg őket a Gonosztól! ¹⁶Ők nem ehhez a világhoz tartoznak, mint ahogyan én sem. ¹⁷Készítsd fel őket a szolgálatodra igazságod által! A te tanításod az igazság. ¹⁸Ahogyan te elküldtél engem erre a világra, ugyanúgy küldöm el én is őket. ¹⁹Elkészítem magam a szolgálatodra. Értük teszem ezt, hogy ők is valóban képesek legyenek szolgálni téged.

²⁰Nem csak értük kérlek most, hanem azokért is, akik az ő tanításukra hisznek majd bennem. ²¹Kérlek, hogy ők is egyek legyenek, ahogyan te, Atyám, bennem vagy, és én benned. Ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem. ²²Nekik adtam azt a dicsőséget, amit tőled kaptam, hogy ők is egyek legyenek, ahogyan mi egyek vagyunk: ²³én bennük, és te énbennem, hogy teljesen eggyé legyenek. És ezáltal megtudja a világ, hogy te küldtél engem, és őket is ugyanúgy szeretted, ahogyan engem szerettél.

²⁴Atyám, azt akarom, hogy azok, akiket nekem adtál, velem legyenek ott, ahol én vagyok. Lássák dicsőségemet, amit tőled kaptam, mert te már a világ teremtése előtt szerettél engem. ²⁵Igazságos Atyám, a világ nem ismer téged,

de én ismerlek, és ezek a tanítványok tudják, hogy te küldtél engem. ²⁶Megmutattam nekik, hogy milyen vagy, és meg is fogom mutatni, hogy az a szeretet, amellyel engem szerettél, bennük legyen, és én is őbennük éljek.”

Jézust elfogják

(Mt 26:47–56; Mk 14:43–50; Lk 22:47–53)

18 ¹Miután Jézus befejezte az imádkozást, tanítványaival együtt átment a Kedron-patak túlsó partjára. Volt ott egy kert, Jézus és tanítványai bementek oda.

²Ezt a helyet ismerte Júdás is, az áruló, mert Jézus gyakran találkozott itt a tanítványaival. ³Ekkor Júdás odament egy csapat római katonával és a templomőrökkel, akiket a főpapok[†] és a farizeusok[†] küldtek oda. Fáklyákat[†], lámpásokat és fegyvereket vittek magukkal.

⁴Jézus pedig — mivel tudta, hogy mi történik majd vele — előlépett és megkérdezte: „Kit kerestek?”

⁵Ők így feleltek: „A názáreti Jézust.”

„Én vagyok*” — mondta Jézus. Közben ott állt Júdás is, aki elárulta őt.

⁶Amikor Jézus azt mondta: „Én vagyok”, azok hátraléptek, és földre estek. Jézus ekkor ismét megkérdezte:

⁷„Kit kerestek?”

Ők így feleltek: „A názáreti Jézust.”

⁸Jézus erre azt mondta: „Már mondtam nektek, hogy én vagyok. Ha viszont engem kerestek, akkor ezeket az embereket engedjétek elmenni!” ⁹Ez azért történt, hogy beteljesedjék, amit előzőleg mondott: „Senki nem vett el azok közül, akiket nekem adtál.”

¹⁰Ekkor Simon Péter kihúzta a kardját, odacsapott a főpap[†] szolgájára, és levágta a jobb fülét. Ezt a szolgát pedig Málkusnak hívták. ¹¹Jézus így szólt Péterhez: „Tedd vissza a kardodat! Talán ne igyam ki azt a poharat[†], amit Atyám adott nekem?”

Jézust Annás elé viszik

(Mt 26:57–58; Mk 14:53–54; Lk 22:54)

¹²Ekkor a katonák, a parancsnok és a zsidó templomőrök elfogták Jézust. Megkötözték, ¹³és először Annáshoz vitték. Annás volt az apósa Kajafásnak, aki abban az évben a főpap[†] volt. ¹⁴Kajafás volt az, aki azt tanácsolta a zsidóknak, hogy jobb, ha egy ember hal meg a népért.

Péter letagadja, hogy ismeri Jézust

(Mt 26:69–70; Mk 14:66–68; Lk 22:55–57)

¹⁵Simon Péter és egy másik tanítvány követték Jézust. Ez a tanítvány jól ismerte a főpapot[†], ezért Jézussal együtt ő is bement a főpap palotájába. ¹⁶Péter pedig kinn maradt az ajtónál. Később kijött a másik tanítvány, a főpap ismerőse, beszélt az ajtót őrző lánnyal, és bevitte Pétert. ¹⁷Ezután a szolgálólány, aki az ajtót őrizte, megkérdezte Pétert: „Ugye, te is ennek az embernek a tanítványa vagy?”

18:5 *Én vagyok Jézus* Szó szerint: Én vagyok. Ez jelentheti ugyanazt, amit a 8:24. 28. 58; 13:19-ben jelent. De jelentheti azt is, hogy „én vagyok az”, vagyis „én vagyok a Krisztus”.

Péter azonban így szólt: „Dehogyan, nem vagyok!”

¹⁸Ott álltak a szolgák és a templomőrök, és mivel hideg volt, tüzet raktak, körülállták, és úgy melegedtek. Péter is ott állt köztük, és melegedett.

A főpap kihallgatja Jézust

(Mt 26:59–66; Mk 14:55–64; Lk 22:66–71)

¹⁹Eközben a főpap† a tanítványairól és a tanításáról kérdezte Jézust. ²⁰Ő így válaszolt: „Én mindig nyilvánosan tanítottam az embereket a zsinagógában† és a Templomban†, ahol a zsidók összegyűlnek, és soha semmit nem mondtam titokban. ²¹Miért kérdezszen engem? Kérdezd azokat, akik hallották a tanításaimat! Ők biztosan tudják, mit mondtam!”

²²Amikor ezt mondta, egy közelben álló őr megütötte őt, és így szólt: „Hogy mersz így válaszolni a főpapnak†?”

²³Jézus azt mondta: „Ha valamit rosszul mondtam, mondd meg, mi volt az! De ha igazam volt, akkor miért ütsz meg engem?”

²⁴Ekkor Annás megkötözve elküldte őt Kajafáshoz, a főpaphoz†.

Péter újra letagadja, hogy ismeri Jézust

(Mt 26:71–75; Mk 14:69–72; Lk 22:58–62)

²⁵Ezalatt Simon Péter a tűznél állt, és melegedett. Ekkor így szóltak hozzá: „Ugye, te is annak az embernek a tanítványa vagy?”

De ő letagadta, és azt mondta: „Dehogyan, nem vagyok!”

²⁶A főpap† egyik szolgája — annak a rokona, akinek Péter levágta a fülét — így szólt hozzá: „Nem téged láttalak vele a kertben?”

²⁷Péter újra letagadta. Ebben a pillanatban megszólalt a kakas.

Jézust Pilátushoz viszik

(Mt 27:1–2, 11–31; Mk 15:1–20; Lk 23:1–25)

²⁸Korán reggel Jézust Kajafás házából a helytartói palotába vitték. A zsidók azonban nem akartak belépni, hogy ne váljanak tisztátalanná az ünnepre,* és megehessék a pászkavacsorát†. ²⁹Ezért Pilátus kijött hozzájuk, és megkérdezte: „Mivel vádoljátok ezt az embert?”

³⁰Ezt mondták: „Ha nem volna gonosztevő, nem adtuk volna át neked.”

³¹Pilátus így válaszolt: „Vigyétek el, és ítéljétek el a saját Törvényetek szerint!”

A zsidó vezetők így feleltek: „A te törvényed nem engedi meg nekünk, hogy bárkit megöljünk!” ³²Ez pedig azért történt így, hogy beteljesedjen, amit Jézus előre megmondott, hogy milyen halállal fog meghalni.

³³Ekkor Pilátus visszament a palotába, magához hívatta Jézust, és megkérdezte tőle: „Te vagy a zsidók királya?”

³⁴Jézus pedig megkérdezte: „Magadtól kérdezed ezt, vagy beszéltek neked rólam?”

³⁵Pilátus így válaszolt: „Nem vagyok én zsidó! Saját néped és a főpapok† adtak át neked. Mit tettél?”

18:28 tisztátalan Ha bementek volna egy nem zsidó ember házába, az érvénytelenné tette volna a korábban elvégzett különleges megtisztulási szertartásukat, és nem vehettek volna részt a Pászka ünnepen. Lásd még Jn 11:55.

³⁶Jézus pedig így felelt: „Az én Királyságom nem ebből a világból való. Ha ebből világból való volna, szolgálaim harcolnának értem, hogy ne adjanak át a zsidó vezetőknek. Az én Királyságom azonban nem ebből a világból való.”

³⁷Ekkor Pilátus azt mondta: „Szóval király vagy!”

Jézus pedig így válaszolt: „Igen, jól mondod, az vagyok. Azért születtem, és azért jöttem erre a világra, hogy az igazságról beszéljek. Aki az igazság oldalán áll, mind hallgat a szavamra.”

³⁸Erre Pilátus megkérdezte: „Mi az igazság?” azután újra kiment a zsidó vezetőkhez, és így szólt hozzájuk: „Semmi bűnt nem találok benne, ami miatt elítélhetném. ³⁹Szokás nálatok, hogy egy foglyot szabadon engedek nektek a Pászka ünnepen[†]. Akarjátok, hogy elengedjem nektek a zsidók királyát?”

⁴⁰Erre kiabálni kezdtek: „Nem, ne őt, hanem Barabbást engedd szabadon!” Ez a Barabbás pedig rabló volt.

19¹Ekkor Pilátus előhozatta Jézust, és megkorbácsoltatta. ²A katonák pedig tüskés ágakból koronát fontak, a fejére tették, és bíborszínű köpenyt adtak rá. ³Azután többször is odamentek hozzá és így gúnyolták: „Éljen a zsidók királya!”, és közben ütötték az arcát.

⁴Később újra kijött Pilátus, és így szólt a zsidó vezetőkhez: „Kihozom nektek őt. Értsétek meg, én semmit nem találtam, amivel vádolhatnám.”

⁵Ekkor Jézus kijött, fején töviskoronával, bíbor színű köpenyben. Pilátus pedig így szólt: „Nézzétek, itt van az ember!”

⁶Amikor Jézust meglátták, a főpapok[†] és a templomőrök így kiáltottak: „Feszítsd meg! Feszítsd meg!”

De Pilátus így szólt: „Feszítsétek meg ti! Én semmiben nem találok bűnösnek!”

⁷A zsidók pedig így feleltek: „Van egy olyan törvényünk, amely szerint meg kell halnia, mert Isten Fiának nevezte magát!”

⁸Amikor ezt Pilátus meghallotta, nagyon megijedt. ⁹Visszament a helytartói palotába, és újra megkérdezte Jézustól: „Honnan jöttél?” De Jézus nem válaszolt neki. ¹⁰Pilátus így folytatta: „Nem válaszolsz nekem?! Ugye, tudod, hogy van hatalmam arra, hogy szabadon engedjelek, de arra is, hogy megfeszíttesselek?”

¹¹Jézus erre így válaszolt: „Semmi hatalmad nem lenne fölöttem, ha nem Istentől kaptad volna. Ezért aki átadott engem neked, bűnösebb, mint te.”

¹²Ettől kezdve Pilátus igyekezett őt szabadon engedni, de a zsidó vezetők így kiáltottak: „Ha szabadon engeded, nem vagy a császár[†] barátja! Mert aki királynak mondja magát, az a császár ellensége!”

¹³Amikor Pilátus ezt meghallotta, újra kihozatta Jézust. Beült a bírói székbe, azon a helyen, amelyet Kövezett udvarnak, vagy héberül Gabbatának neveznek. ¹⁴Péntek volt, a Pászka ünnep[†] előkészületeinek napja. Dél felé Pilátus így szólt a zsidókhöz: „Nézzétek, itt a királyotok!”

¹⁵Erre azok így kiáltottak: „Vidd el innen! Vidd el innen! Feszítsd meg!”

Pilátus megkérdezte: „Feszítsem meg a királyotokat?”

De a főpapok[†] így feleltek: „Nincs más királyunk, csak a császár[†]!”

¹⁶Ekkor Pilátus átadta nekik Jézust, hogy feszítsék meg, a katonák pedig átvették őt.

Jézus keresztre feszítése*(Mt 27:32–44; Mk 15:21–32; Lk 23:26–43)*

¹⁷Jézus saját maga vitte a kereszjtét, és kiment a Koponya-helyre, amelyet héberül Golgotának neveznek. ¹⁸Itt keresztre feszítették. Vele együtt feszítettek meg két másik férfit is: egyiket az egyik, a másikat a másik oldalára. Jézus került középre. ¹⁹Pilátus feliratot készíttetett, amelyet rászögeztek a keresztre. A feliraton ez állt: „NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA”. ²⁰Az a hely, ahol Jézust megfeszítették, közel volt a városhoz, ezért a zsidók közül sokan elolvasták ezt a feliratot, amely héberül, görögül és latinul is ki volt írva. A zsidó főpapok[†] azonban azt mondták Pilátusnak: ²¹„Ne azt írd: ‘A zsidók királya’, hanem inkább ezt: ‘Azt mondta: Én vagyok a zsidók királya!’”

²²De Pilátus így válaszolt: „Nem változtatom meg, amit megírtam.”

²³A katonák pedig, miután Jézust megfeszítették, elvették a ruháit. Négy részre osztották, mindegyiknek jutott egy rész. A köpenyét is levették, de mivel az varrás nélkül készült, vagyis az egészet egy darabban szőtték, ²⁴azt mondták egymásnak: „Ne szakítsuk szét! Inkább sorsoljuk ki, hogy kié legyen!” Így teljesedett be az Írás[†]:

„Ruháimon megosztottak,
és köpenyemre sorsot vetettek.”

Zsolt 22:19

A katonák pontosan ezt tették.

²⁵Jézus keresztfjénél ott állt az édesanyja és annak nővére. Ott volt Mária, a Klópás felesége és a magdalai Mária. ²⁶Amikor Jézus ránézett az anyjára, és a közelben álló tanítványra, akit szeretett, így szólt az anyjához: „Asszony, itt a fiad!” ²⁷A tanítványnak pedig azt mondta: „Nézd itt van az anyád!” A tanítvány el is vitte a saját otthonába Jézus anyját, aki attól kezdve ott lakott vele.

Jézus halála*(Mt 27:45–56; Mk 15:33–41; Lk 23:44–49)*

²⁸Ezután Jézus tudva, hogy minden beteljesedett, így szólt: „Szomjas vagyok.”* Ezt azért mondta, hogy az Írás[†] szerint történjen minden. ²⁹Volt ott egy ecettel teli edény, amelybe szivacsot mártottak, izsóp ágra tűzték, és felnyújtották a szájához. ³⁰Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: „Minden be van fejezve”. Ezután lehajtotta a fejét, és meghalt.

³¹Mivel aznap péntek volt, a zsidó vezetők megkérték Pilátust, hogy töresse el a keresztre feszítettek lábát, és vetesse le a testeket a keresztről, hogy szombaton[†] már ne legyenek ott, mert az a szombat különlegesen nagy ünnep volt. ³²Ezért a katonák eltörték az első ember lábát, akit Jézussal együtt feszítettek meg, aztán a másikat is. ³³De amikor Jézushoz értek, látták, hogy ő már meghalt, ezért az ő lábát nem törték el. ³⁴Az egyik katona azonban beleszúrta a lándzsáját Jézus oldalába, amelyből azonnal vér és víz folyt ki. ³⁵Aki látta ezt, az tanúsítja, hogy ez így történt, és az ő tanúsága igaz. Ő tudja, hogy az igazságot mondja azért, hogy ti is higgyetek. ³⁶Ezek pedig azért történtek, hogy beteljesedjék az Írás[†]: „A csontját azonban nem

---

19:28 „Szomjas vagyok.” Lásd Zsolt 22:15; 69:21.

fogják eltörni.”* 37Egy másik helyen pedig ezt mondja az Írás: „Néznek majd arra, akit átszúrtak.”*

Jézust sírba helyezik

(Mt 27:57–61; Mk 15:42–47; Lk 23:50–56)

³⁸Ezután Arimátiai József megkérte Pilátust, hogy levehesse a keresztről Jézus testét. József is Jézus tanítványa volt, de csak titokban, mert félt a zsidó vezetőktől. Pilátus megengedte neki, József pedig elment, és levette Jézus testét. ³⁹Eljött Nikodémus is, és körülbelül harminc kiló, mirhából és aloéből* készült keveréket hozott. Ő volt az, aki korábban egyszer éjszaka beszélgetett Jézussal. ⁴⁰Miután levették Jézus testét, a zsidók temetési szokásai szerint vásznakba tekerték az illatszerekkel együtt. ⁴¹Azon a helyen, ahol Jézust keresztre feszítették, volt egy kert. A kertben pedig volt egy új sziklasír, ahová még senkit nem temettek. ⁴²Mivel ez a sír† közel volt, oda helyezték Jézust, hiszen a zsidók a szombat† megünneplésére készültek.

A tanítványok az üres sírnál

(Mt 28:1–10; Mk 16:1–8; Lk 24:1–12)

20¹A hét első napján korán reggel, amikor még sötét volt, magdalai Mária kiment a sírhoz†. Meglátta, hogy a követ elmozdították a sír bejáratától. ²Ekkor elszaladt Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és azt mondta: „Elvitték a sírból az Urat, és nem tudjuk, hová tették!”

³Ekkor Péter és a másik tanítvány elindult a sírhoz†. ⁴Együtt szaladtak, de a másik megelőzte Pétert, és elsőként ért oda. ⁵Lehajolt, és meglátta, hogy ott vannak a vásznak, de nem ment be. ⁶Azután odaért Simon Péter is, aki mögötte futott, és bement a sírba†. ⁷Ő is látta, hogy ott vannak a vásznak. Látta a kendőt is, ami Jézus arcán volt, de az távolabb feküdt, külön összehajtván. ⁸Ekkor bement a másik tanítvány is, aki elsőként ért a sírhoz. Látta mindezt, és hitt. ⁹Még nem értették az Írást†, hogy Jézusnak fel kell támadnia a halálból.

Jézus megjelenik magdalai Máriának

(Mk 16:9–11)

¹⁰Ezután a tanítványok hazamentek, ¹¹Mária pedig ott maradt a sír előtt, és sírt. Azután sírva lehajolt, hogy benézzen a sziklasírba. ¹²Meglátott két fehér ruhás angyalt, akik ott ültek, ahol korábban Jézus teste volt: egyik a fejénél, a másik a lábánál.

¹³Az angyalok megszólították Máriát: „Miért sírsz, asszony?”

Ő pedig így válaszolt: „Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hová tették.” ¹⁴Amikor ezt mondta, megfordult, és meglátta Jézust, aki ott állt. Mária azonban nem ismert rá.

¹⁵Jézus megkérdezte: „Miért sírsz, asszony? Kit keresel?”

19:36 idézet: 2Móz 12:46; 4Móz 9:12; Zsolt 34:21. **19:37** idézet: Zak 12:10. **19:39** mirhából és aloéből Ezekből a fűszerekből édes illatú, drága kenőcsöt készítettek. Használták illatosításra (mint ma a parfümöt), és a halottak temetésekor is.

Mária azt hitte, hogy a kertésszel beszél, ezért így válaszolt: „Uram, ha te vitted el, mondd meg, hová tetted, és én elviszem!”

¹⁶Ekkor Jézus nevéen szólította: „Mária!”

Ő megfordult, és azt mondta: „Rabbóni!”, ami azt jelenti: „Mester”.

¹⁷Jézus így szólt hozzá: „Ne érj hozzám, mert még nem mentem fel az Atyához! Menj el a testvéreimhez, és mondd meg nekik: felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez!”

¹⁸Mária pedig elment, és ezt mondta a tanítványoknak: „Láttam az Urat!” És elmondta nekik, amit Jézustól hallott.

Jézus megjelenik tanítványai között

(Mt 28:16–20; Mk 16:14–18; Lk 24:36–49)

¹⁹Aznap este, a hét első napján, a tanítványok együtt voltak. De bezárták az ajtókat, mivel félték a zsidó vezetőktől. Jézus hirtelen megjelent közöttük, és köszönt nekik: „Békesség nektek!” ²⁰Miután ezt mondta, megmutatta nekik a két kezét és az oldalát. A tanítványok pedig nagyon örültek, hogy látják az Urat.

²¹Ezután Jézus újra azt mondta nekik: „Békesség nektek! Ahogyan engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” ²²Miután ezt mondta, rájuk lehelt, és így szólt: „Vegyétek a Szent Szellemet†! ²³Akiknek megbocsátjátok a bűneit, azoknak a bűnei meg lesznek bocsátva. Akiknek viszont nem, azoknak a bűnei megmaradnak.”

Jézus megjelenik Tamásnak

²⁴Tamás, akit Ikernek is hívtak, a tizenkét tanítvány közé tartozott, de nem volt ott, amikor Jézus megjelent. ²⁵A többiek elmondták neki, hogy látták az Urat. Ő így válaszolt erre: „Amíg nem látom a kezén a szögek helyét, és meg nem érintem az ujjammal a szögek helyét, és nem teszem a kezem az oldalára, addig nem hiszem el.”

²⁶Egy héttel később a tanítványok újra együtt voltak, és akkor már Tamás is közöttük volt. Bár az ajtók zárva voltak, Jézus megjelent közöttük, és köszönt nekik: „Békesség nektek!” ²⁷Azután Tamáshoz fordult: „Tedd ide az ujjadat, és nézd meg a kezemet! Nyújtsd ki a kezedet, és tedd az oldalamra! Ne kételkedj többé, hanem higgy!”

²⁸Tamás így felelt: „Én Úram és Istenem!”

²⁹Jézus így szólt: „Azért hiszel, mert látsz engem? Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.”

Miért írta János ezt a könyvet?

³⁰Sok más csodát is tett Jézus a tanítványai szeme láttára, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben. ³¹Ezek pedig azért vannak megírva, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus†, Isten Fia, és ez által életetek legyen benne.

Jézus a Tibériás tavánál

21 ¹Ezután Jézus újra megjelent a tanítványoknak a Tibériás tavánál. Ez így történt: ²együtt voltak Simon Péter, Tamás, akit Ikernek hívtak, Nátánaél a galileai Kánából, Zebedeus fiai és még két tanítvány. ³Simon Péter azt mondta nekik: „Kimegyek halászni.”

Erre a többiek így szóltak: „Mi is veled megyünk.” Ki is mentek és csónakba szálltak, de egész éjszaka nem fogtak semmit.

⁴Már reggel volt, amikor Jézus megállt a parton, de a tanítványok nem tudták, hogy ő az. ⁵Jézus megkérdezte tőlük: „Barátaim! Fogtatok-e valamit?”

„Semmit” — felelték a tanítványok.

⁶Akkor Jézus ezt mondta: „Vessétek ki a hálót a csónak jobb oldalán, ott majd találtok.” A tanítványok kivetették a hálót, de visszahúzni már nem tudták, annyi hal volt benne.

⁷Ekkor az a tanítvány, akit Jézus szeretett, azt mondta Péternek: „Ez az Úr!” Amikor Péter meghallotta, hogy az Úr az, felvette felsőruháját, mert meztelen volt, és beugrott a vízbe. ⁸A többi tanítvány a partra evezett, és húzták a halakkal teli hálót. Nem voltak túl messze a parttól, csak mintegy száz méterre. ⁹Amikor partot értek, tűzrakást találtak, a parázon pedig halak sülték, és kenyér is volt ott. ¹⁰Jézus pedig így szólt hozzájuk: „Hozzatok néhány halat, amit most fogtatok!”

¹¹Ekkor Simon Péter visszament a csónakhoz, és a partra húzta a hálót, amely tele volt nagy halakkal, pontosan százötvenhárommal. De a háló, bár ilyen sok hal volt benne, mégsem szakadt szét. ¹²Azután Jézus azt mondta nekik: „Gyertek, egyetek!” A tanítványok közül pedig senki nem merete megkérdezni tőle: „Ki vagy te?”, mert tudták, hogy ő az Úr. ¹³Jézus ekkor odament, fogta a kenyeret, és odaadta nekik, ugyanígy a halakat is.

¹⁴Ez volt a harmadik alkalom, hogy Jézus megjelent a tanítványoknak, miután feltámadt a halálból.

Szeretsz-e engem?

¹⁵Miután ettek, Jézus megkérdezte Simon Pétertől: „Simon, Jóna fia, jobban szeretsz engem, mint a többiek?”

Péter pedig így felelt: „Igen, Uram, tudod, hogy szeretlek téged.”

Jézus erre azt mondta neki: „Legeltesd az én bárányaimat!”

¹⁶Azután újra megkérdezte tőle: „Simon, Jóna fia, szeretsz engem?”

Péter ismét azt mondta: „Igen, Uram, tudod, hogy szeretlek téged.”

Jézus pedig azt mondta: „Gondoskodj az én juhaimról!”

¹⁷Ezután harmadszor is megkérdezte tőle: „Simon, Jóna fia, szeretsz engem?”

Péter erre elszomorodott, hogy Jézus harmadszorra is megkérdezte tőle, hogy szereti-e, és így válaszolt: „Uram, te mindent tudsz. Tudod, hogy szeretlek.”

Jézus újra azt mondta neki: „Legeltesd az én juhaimat! ¹⁸Igazán mondom neked, amíg fiatal voltál, felkötötted az övedet, és oda mentél, ahová akartál. De ha megöregszel, kinyújtod a kezed, és akkor majd más köti fel az övedet, és oda visz, ahová nem akarsz menni.” ¹⁹Ezzel adta tudtára, hogyan fog meghalni, és halálával hogyan dicsőíti Istent. Ezután így szólt hozzá: „Kövess engem!”

²⁰Ekkor Péter hátrafordult, és meglátta, hogy az a tanítvány, akit Jézus szeretett, követi őket. Ő volt az, aki a vacsora közben Jézushoz közel hajolt, és megkérdezte tőle, hogy ki lesz az, aki elárulja őt. ²¹Akkor Péter ránézett arra a tanítványra, és megkérdezte Jézustól: „Uram, hát vele mi lesz?”

²²Jézus pedig így válaszolt: „Ha azt akarom, hogy megmaradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá? Te csak kövess engem!”

---

²³Így terjedt el a testvérek között az a hír, hogy ez a tanítvány nem hal meg. Pedig Jézus nem azt mondta, hogy nem fog meghalni, csak annyit mondott: „Ha azt akarom, hogy megmaradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá?” ²⁴Ő az a tanítvány, aki ezekről tanúskodik, és aki ezeket leírta, és tudjuk, hogy az ő tanúsága igaz.

²⁵Jézus még sok más dolgot is tett. Ha ezeket mind leírnák, azt hiszem, az egész világ sem lenne elég nagy ahhoz, hogy a megírt könyvek elférjenek benne.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>